SVOBODA
Founded in 1893
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 117, ЧИСЛО 13, П'ЯТНИЦЯ, 26 БЕРЕЗНЯ 2010 РОКУ 1893 Vol. 117, No. 13, FRIDAY, MARCH 26, 2010 $1.00

„Всі насолодіться святом віри"

Великоднє послання Постійної конференції українських православних єпископів поза межами України Всечесному духовенству, у Христі дияконству, преподобному монашеству і побожним мирянам Української Православної Церкви поза межами України і на рідних землях.

Христос Воскрес! Христос Воскрес! Христос Воскрес!

Дорогі улюблені брати і сестри у Христі Ісусі, вітаємо вас в цей „урочистий і святий день" Воскресіння Господа і Спаса нашого Ісуса Христа.

Сьогодні Свята Церква радісно сповіщає нам неперевершену подію, що Христос Своєю смертю смерть переміг і воскресши – „пекло полонив, Адама викликав, прокляття знищив, Єву звільнив, смерть умертвив і нас оживив" (Стихира на св. Утрені). Вона кличе всіх до Господньої трапези покуштувати з плоду благодаті – „Всього доволі – нехай ніхто не відійде голодним! Всі насолодіться святом віри, всі споживайте з багат-

(Закінчення на стор. 3)

Художник Вадим Доброліж (1913-1973)

„Чи не палало наше серце в нас у грудях?"

Великоднє пастирське послання українських католицьких єрархів у США до священиків, єромонахів, братів і сестер-монахинь, семінаристів та дорогих вірних.

„Чи не палало наше серце в нас у грудях... Христос справді воскрес..." (Лк. 24, 32 і 34).

Впродовж 40 днів Великого посту наша Церква закликала нас до глибшої молитви, покаяння та доброчинності. Це не було змушенням нас до додаткових обов'язків, які б засмучували чи дратували нас. Скоріше – це було запрошення до перетворення. Це було випробування зміною, удосконалення себе, щоб бути справді гідними зустріти й радіти переможному празникові святого Воскресіння нашого Господа.

Незадовго перед першим переможним Великоднім ранком була зрада, самотність, страждання, страсті та смерть. Віру замінили страх і сум учнів та друзів Христа. Їхня надія була похована в гробі. Останнім проявом любови стали заплакані жінки, що несли пахощі до гробу.

(Закінчення на стор. 3)

Надзвичайна виставка в Українському Музеї в Ню-Йорку

Рома Гадзевич

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. — Починаючи з 25 квітня, в Українському Музеї в Ню-Йорку діятиме надзвичайна виставка, присвячена взаєминам України і Швеції в XVII-XVIII ст., зокрема їхньому союзові та битві під Полтавою, що змінило напрям історії в Європі.

Показ-виставка під назвою „Україна-Швеція: на перехресті історії" включає історичні предмети з України та Швеції.

Найперше виставка була представлена в Києві у Національному музеї української історії в 2008-2009 роках для відзначення 300-ліття битви під Полтавою, коли гетьман Івана Мазепа та шведський король Карло XII виступили проти царя Росії Петра I, що в недовзі й спричинилося до передчасної смерти І. Мазепи.

Показ-виставка в Ню-Йорку включатиме експонати, які не були показані в Києві, серед них — історичні пам'ятки, позичені з шістьох шведських музеїв, як і предмети з 17 установ в Україні та трьох приватних збірок.

Серед виставлених експонатів є низка речей, що мають пряме відношення до гетьманів І. Мазепи, Богдана Хмельницького, Івана Виговського та Пилипа Орлика, а також предмети з козацької столиці Батурина.

Марія Шуст, директор Українського Музею, заявила, що це вперше Український Музей в Ню-Йорку співпрацює на цьому рівні з українськими та шведськими музеями, а це, як підкреслила вона, був дуже складний процес, беручи до уваги потребу різних конкретних узгіднень з музеями та іншими установами в обидвох країнах.

Важливість такого показу-виставки, яка підкреслює колишню могутність України, котра мала взаємини в XVII і XVIII ст., з іншими могутніми державами — перевищує жертовність зусиль та кошти спровадження цього показу до Ню-Йорку, головним спонзором якого стала Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" Ню-Йорку.

Все почалося від телефонічного дзвінка з Києва до Ярослава Лешка, голови управи Українського Музею в Ню-Йорку, від Юрія Савчука, куратора київського показу-виставки, який розповів про вагомість цього показу, що його в Києві відкрили Президент України Віктор Ющенко та король Швеції Карло-Ґустав XVI.

(Закінчення на стор. 16)

Справа проф. Ярослав Лешко, голова управи Українського Музею в Ню-Йорку, та Марія Шуст, директор Музею, з президентом та виконуючим директором Федеральної Кредитової Спілки „Самопоміч" в Ню-Йорку Богданом Курчаком, головним спонзором показу-виставки „Україна-Швеція: на перехресті історії", під час візити до редакції „Свободи".
Фото: Левко Хмельковський

Шапка гетьмана Богдана Хмельницького. XVII ст. (Шовк, атлас, срібна нитка, гаптування). Висота – 27 см, об'єм – 58 см.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Янукович відкликав поїздку до Львова

ЛЬВІВ. — Народний депутат, член політради „Нашої України" Андрій Парубій переконаний, що скасування поїздки Президента Віктора Януковича до Львова – це перша публічна поразка новообраного глави держави. За інформацією Львівської обласної державної адміністрації, запланована на 25 березня робоча поїздка Президента В. Януковича у Львівську область була несподівано скасована. „Адже було відомо, що в цей день „Наша Україна" і цілий ряд громадських і студентських організацій планували багатотисячне пікетування В. Януковича, яке мало на меті чітко задеклярувати наше наставлення і до призначення Дмитра Табачника міністром освіти, і до бажання В. Януковича скасувати присвоєння звання Героя України Степанові Бандері і Романові Шухевичеві", – зауважив А. Парубій. На його думку, В. Янукович так і не збагнув, що він є Президентом „не тільки Донецької области", а всієї України. При цьому він наголосив, що „В. Янукович повинен усвідомити – якщо його політика буде формуватися не в Києві, а в Кремлі, він так і не зможе стати Президентом всієї України, а буде залишатися тільки президентом Донецька. Скасування візити – це перший сиґнал для В. Януковича, який має стати яскравою лекцією для Президента України у проведенні як внутрішньої, так і зовнішньої політики", – підсумував А. Парубій. *(„Львівська газета")*

Ліна Костенко відзначила ювілей

КИЇВ. — Видатна українська поетка Ліна Костенко 19 березня відзначила свій ювілей – їй виповнилося 80 років. Л. Костенко – одна з найяскравіших зірок у пляяді українських поетів-шістдесятників, – найнезалежніший поет України. Народилася 19 березня 1930 року в містечку Ржищеві на Київщині. Першу поетичну збірку „Проміння землі" видала у 1957 році. З 1961 по 1977 роки принципово не друкувалася. Так само принципово не хотіла жодних нагород від жодної з перехідних у часі влад (1992 року нагороджена Почесною відзнакою Президента України, у 2000 році – Орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня). З-під пера Л. Костенко вийшли збірки: „Над берегами вічної ріки", „Неповторність", „Проміння землі", „Вітрила", „Проміння серця", „Сад нетанучих скульптур". За роман у віршах „Маруся Чурай" у 1987 році поетка отримала Шевченківську нагороду. Зацікавлення публіки зараз підігріває видавництво „Абабагаламага", яке вже пів року готує до друку новий, прозовий твір Ліни Костенко – „Записки українського сомашедшего". Поетку з ювілеєм 19 березня привітали Президент Віктор Янукович і Прем'єр-міністер Микола Азаров. *(„5 канал", „Львівська газета")*

Генеральним директором УНІАН став Олег Наливайко

КИЇВ. — Генеральним директором інформаційного аґентства УНІАН рішенням Спостережної ради аґентства 19 березня призначено Олега Наливайка, який очолював УНІАН з 2002 року по вересень 2009 року. З вересня минулого року по 17 березня цього року виконував обов'язки голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України. В цей час обов'язки генерального директора аґентства виконував головний редактор УНІАН Олександер Харченко. *(„День")*

Міліцію очолив генерал, якого колись шукав „Інтерпол"

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — Президент Віктор Янукович призначив 22 березня керівником управління Міністерства внутрішніх справ (МВС) в Івано-Франківській області генерал-майора Василя Варцабу, уродженця сусідньої Закарпатської области. До грудня 2004 року В. Варцаба був керівником управління МВС у Закарпатській області. Його ім'я стало відоме громадськості після виборів посадника Мукачева у квітні 2004 року. У червні 2005 року українське МВС оголосило його в міжнародний розшук, відповідно до рішення, ухваленого Ужгородським районним судом за постановою Генеральної прокуратури. У листопаді 2005 року Міністерство внутрішніх справ Росії звернулося до „Інтерполу" з закликом скасувати міжнародний розшук В. Варцаби, називаючи його „жертвою політичних репресій". Представлення нового керівника міліції особовому складу проведено без залучення преси. *(Радіо „Свобода")*

Провідник кримських татар виступив у Брюселі

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Провідник Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемільов 17 березня закликав Европарлямент схвалити резолюцію, яка б дала оцінку геноцидові та депортації кримських татар. Виступаючи на слуханнях, організованих депутатом Европарляменту Леонідасом Донскісом у Брюселі, М. Джемільов звернув увагу на проблеми кримських татар, невирішені протягом всієї новітньої історії України. У майже годинній промові він торкнувся практично всіх основних проблем татар у Криму, — починаючи від загрози територіяльній цілісності України, завершуючи освітянськими та культурними питаннями. Серед найскладніших питань – невизначеність правового статусу репатріянтів, неможливість отримати земельні ділянки під будівництво житлових будинків, відсутність в достатній кількості шкіл з викладанням кримськотатарською мовою, електронних та друкованих ЗМІ, проблеми з пошуком праці. Окреме питання – діяльність проросійських організацій автономії, яка досить часто, за словами М. Джемільова, спрямована на розпалювання міжнаціональної та міжконфесійної ворожнечі. *(Бі-Бі-Сі)*

У Криму новий голова ради і прем'єр-міністер

СИМФЕРОПІЛЬ. — Головою Верховної ради Автономної Республіки Крим таємним голосуванням 17 березня обрано депутата Володимира Константінова (фракція „Бльок за Януковича"). Його підтримали 86 з 93 депутатів, які отримали бюлетені. Головою Ради міністрів Криму парлямент призначив Василя Джарти, кандидатуру якого, погоджену з Віктором Януковичем, підтримали також майже всі депутати. Виходець з Донбасу В. Джарти, який на минулих президентських виборах опікувався Кримом, раніше заявляв, що партія найближчим часом підібʼє підсумки виборчої кампанії в реґіоні, щоб дати оцінку „недбайливим" соратникам В. Януковича. *(Бі-Бі-Сі)*

В. Янукович призначив нового командувача ВМС

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович призначив віце-адмірала Віктора Максимова командувачем Військово-морських сил (ВМС) Збройних Сил України, повідомили 18 березня в Міністерстві оборони України. Як зазначив міністер оборони Михайло Єжель, В. Янукович також визначив коло завдань, що стоять перед новим командувачем фльоти і в цілому перед ВМС. М. Єжель вважає В. Максимова професіоналом. Міністер оборони подякував колишньому командувачеві ВМС Ігореві Тенюхові за сумлінну службу, зауваживши про його вагомий внесок у розвиток військової фльоти країни. 17 березня В. Янукович звільнив з посади командувача ВМС І. Тенюха. *(„Кореспондент")*

Реґіонали заявляють, що коаліцію розвалити не вдасться

КИЇВ. — Народний депутат України фракції Партії Реґіонів Вадим Колесніченко 23 березня заявив, що коаліція „як ніколи стабільна і міцна, і поповнюється новими членами". Парляментарій наголосив, що висловлювання окремих представників фракції про те, що коаліція може розвалитися – це їхня особиста точка зору. „Всі домовлености коаліції, зокрема розподіл тих чи інших портфелів, виконуються", – заявив В. Колесніченко. За його словами, немає жодної офіційної заяви від представників Бльоку Володимира Литвина про те, що вони незадоволені виконанням домовленостей з боку опозиції. Раніше цього ж дня представник опозиції, народний депутат від Бльоку Юлії Тимошенко Андрій Сенченко заявив, що в коаліції „йде жорстока бійка за посади". За словами А. Сенченка, „комуністи і В. Литвин вважають, що їх просто „кинули". У засобах масової інформації також з'явилася інформація про те, що у фракції комуністів зріє невдоволення порушенням домовленостей стосовно кадрових призначень. *(Радіо „Свобода")*

Призначено нового начальника ДАІ

КИЇВ. — Міністерство внутрішніх справ призначило Валерія Лозового начальником Департаменту державної автомобільної інспекції (ДАІ) замість Сергія Коломійця. Відповідний наказ видано 16 березня. С. Коломієць обіймав посаду начальника Департаменту ДАІ з січня 2008 року. (*„Кореспондент"*)

У 2009 році „ґастарбайтери" переказали в Україну близько 3 млрд. дол.

КИЇВ. — У 2009 році через системи грошових переказів „ґастарбайтери" переказали в Україну близько 3 млрд. дол. Незважаючи на фінансову кризу, потік грошей що входить в Україну з-за кордону, виявився рекордним за всю історію. Так, за минулий рік за допомогою „Вестерн Юніон" „Юністрім" й інших компаній в Україну зайшло 2.94 млрд. дол., що на 16.25 відс. більше, ніж роком раніше. Таке зростання обсягів ринку переказів у непростий кризовий рік експерти, в першу чергу, пояснюють збільшенням кількости українців, що виїхали на заробітчанство за кордон. За експертними оцінками, найбільше грошей в Україну за минулий рік переслали заробітчани з Росії. „Найбільше переказів в Україну, як і раніше, йде з Росії, потім йде „золотий трикутник" – Еспанія, Італія, Портуґалія, далі – Чехія і Польща, потім – Канада і США", – повідомив заступник голови правління банку „Фінанси і кредит" Ігор Льовов. Це пояснюється тим, що майже половина всіх українських „ґастарбайтерів" працює в Росії. „За межами країни на початок 2009 року працювало 4.93 млн. українських громадян, які за 2008 рік заробили близько 35 млрд. дол. У Росії працює близько 2 млн. українців". *(„День")*

В армії розвиватимуть літературно-художню творчість

КИЇВ. — Начальник Генерального штабу Збройних сил України (ЗСУ) генерал армії України Іван Свида підписав наказ „Про розвиток літературно-художньої творчости в Збройних силах України". Одним із першочергових заходів, як випливає з наказу, є проведення конкурсу серед представників війська на краще висвітлення військової тематики у творах літератури. Конкурс проводитиметься щорічно в усіх літературних жанрах і буде відбуватися напередодні Дня Збройних сил України. При клюбах військових частин буде створено літературні студії та гуртки, налагоджено популяризацію періодичних друкованих видань, що висвітлюють діяльність ЗСУ. *(„Кореспондент")*

ЕСМ покарав Національну телекомпанію України

КИЇВ. — Европейський союз мовлення (European Broadcasting Union) 22 березня покарав Національну телекомпанію України (НТКУ) за те, що вона не надала конкурсної пісні на „Евробачення-2010" у встановлений речинець, який закінчився 22 березня. ЕСМ буде карати телекомпанію за кожний день відсутности пісні. Розміру кари не подано. ЕСМ також зазначив, що всі інші 38 країн-учасниць уже надали записи своїх конкурсних пісень. ЕСМ є організатором конкурсів „Евробачення", черговий з яких вібудеться 18-22 травня в Осло. 22 березня НТКУ замінила конкурсну пісню української учасниці „Евробачення-2010" співачки „Alyosha" (Олени Кучер), оскільки вона не відповідає умовам конкурсу. *(„День")*

Президента України запросили до США

КИЇВ. — Міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко повідомив 22 березня, що Президент України Віктор Янукович у квітні відвідає США, щоб взяти участь у розгляді питань ядерної безпеки.

„В. Янукович висловив переконання в доцільности своєї участи у розгляді питань ядерної безпеки на міжнародному рівні“, – йдеться у повідомленні прес-служби Президента.

Газета „Дзеркало тижня“, посилаючись на свої джерела, повідомила, що Президент США Барак Обама запросив В. Януковича відвідати США не з робочою чи офіційною візитою, а взяти участь у зустрічі з питань ґльобальної ядерної безпеки, яка відбудеться у Вашінґтоні 12-13 квітня. *(„Українська правда“)*

„Міністер освіти мав би бути еталоном“

Звернення НТШ-А до української наукової громадськости

Нещодавнє призначення на пост міністра освіти і науки України Дмитра Табачника і реакція на це серед українського студенства та освітянської і наукової громадськости змушує і нас зайняти тут принципову позицію. Адже простір науки є неподільний (так було завжди, але воно, зокрема, відчутно тепер в період інтернету і ґльобалізації), тому то події в Україні прямим чином впливають на долю і на престиж української освіти і науки у світі – тобто на те, що традиційно є предметом нашої інституційної діяльности та моральної відповідальности.

У цивілізованому світі неприпустимим було б призначати на високий державний пост людину, яка постійно, відверто і публічно зневажає великі прошарки свого суспільства, висловлює свої думки за допомогою грубих стереотипів і з метою розпалювання ворожнечі в тому ж суспільстві (твердячи, наприклад, що галичани – не українці), заперечуючи його найболючіші травми, якими для українського суспільства є сталінізм і Голодомор. Така людина, з публічно висловленими антиукраїнськими поглядами, взагалі не мала б обіймати будь-якої офіційної державної посади – не кажучи про пост міністра освіти і науки, який de jure мав би бути еталоном для підопічних йому інституцій та процесів. Що саме таке відбувається тепер в Україні, і що Д. Табачник – за законами тієї ж України – є доктором наук, нібито істориком-науковцем, академіком і відомим політичним діячем, показує, наскільки глибоко ущербним є українське наукове, а також й політичне життя, і скількох справжніх реформ воно ще потребує.

У цій ситуації висловлюємо свою глибоку солідарність з тими студентами, освітянами і науковцями в Україні, які вимагають перегляду рішення про призначення Д. Табачника на пост міністра освіти і науки України і заміщення його людиною професійною і елементарно коректною. Закликаємо українську наукову громадськість в Україні та поза її межами зберігати високі стандарти науки і всебічно дбати про її моральний авторитет.

За Управу НТШ-А:
Орест Попович,
голова
Григорій Грабович,
заступник голови
і науковий секретар

„Всі насолодіться...

(Закінчення зі стор. 1)

ства добротливости... Нехай ніхто не засумується гріхами, бо прощення з гробу засяло. Нехай ніхто не лякається смерти, бо смерть Спасителя нас визволила“ (Слово св. Івана Золотоустого).

Воскресіння Христове розбило кайдани гріхів, які приковували нас до землі, й дало нашій душі духовні крила, якими вона підноситься до небес.

Настала весна для нашої душі, яка, оживлена благодаттю Божою й підкріплена Святим Тілом і Святою Кров’ю Спасителя, починає процес доспівання, щоб повернути Творцеві рясні плоди добрих діл милосердя супроти нашого ближнього – „що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, – те Мені ви вчинили“ (Мт. 25:40).

Почалося нове життя, в якому ми покликані примиритися один з одним і сказати „браття“ тим, що ненавидять нас; простити все ради воскресіння (Стихира Канону Великодня), і разом стати – „вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности Божої, щоб звіщати чесноти Того, Хто покликав нас з темряви до дивного світла Свого...“ (1 Петр. 2:9).

Христос сказав: „Я світло для світу“ (Ів. 8:12), а ми, діти світла (Еф. 5:8) і як такі маємо обов’язок приносити плоди світла, які „знаходяться в кожній доброcті і праведності, і правді“ (Еф. 5:9).

Сьогодні, як і в минулому, людство хитається між темрявою і світлом. Протягом історії Христова Церква зазнала часи гоніння, переслідування і фізичного винищення, а також часи стрімкого росту і розвитку в своїй культурі та богословії, на чому вона живилася багато століть.

Сьогодні ми бачимо ворожі наступи проти Христової Церкви в формі нового поганства, матеріялізму, гуманізму, філософії Нового Віку, пантеїзму, а також зі сторони войовничого Ісляму. Але найбільш шкідливим для християнства – це особисті, гріховні недотягнення самих християн – недбальство, лінивість, неохота вивчити навіть елементарний катехизис своєї віри, не говорячи вже про якесь вище богослов’я, недотримування приписів Церква про участь в Богослуженнях і святих таїнствах, в збереженні постів, відмова від духовних постанов проводу Церкви, які даються для лікування наших парафій, як і окремих їх членів, вбачання в Церкві тільки чинника певних політичних цілей, а не засобу до вічного життя. Все це разом не творить доброго прикладу до наслідування для молодшого покоління, яке втікає від Церкви і віри. Церква тоді змушена виховувати кожне нове покоління з нуля.

Дорогі Брати і Сестри, наш Господь казав, що Він збудує Церкву Свою, – і сили адові не переможуть її (Мт. 16:18). Але ж ми також як співтворці й співробітники Господні маємо обов’язок віддати всі свої сили й ресурси для росту й розвою нашої Святої Церкви. Зберігаймо нашу духовну спадщину, яка веде нас до спасіння.

Нехай велике свято Христового Воскресіння буде спонукою та надхненням для оновленого й оживленого духовного життя в Господі.

З нагоди Світлого Воскресіння ми, ваші архиєреї, вітаємо вас у діяспорі, і всіх наших братів і сестер в Україні, і прохаємо для вас Божого благословення на нове життя, повне віри в Бога, надії на краще завтра і любови поміж вами. „Світися, світися новий Єрусалиме, слава бо Господня над тобою зійшла“ (Ірмос 9-ої пісні Великодного канону).

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

+Константин,
Митрополит Української Православної Церкви в США і в діяспорі
+Іван,
Митрополит Української Православної Церкви в Канаді
+Антоній,
Архиєпископ Української Православної Церкви в США
+Іоан,
Архиєпископ Української Православної Церкви в діяспорі
+Юрій,
Архиєпископ Української Православної Церкви в Канаді
+Єремія,
Архиєпископ Південно-Американської Єпархії Української Православної Церкви
+Іларіон,
Єпископ Української Православної Церкви в Канаді
+Андрій,
Єпископ Української Православної Церкви в Канаді
+Даниїл,
Єпископ Української Православної Церкви в США

„Чи не палало...

(Закінчення зі стор. 1)

Один з найкращих уривків Євангелія, в якому йдеться про воскресіння, – це подія на дорозі до Емаусу. Двоє надломлених апостолів, Клеопа та Лука, сумно перемовляються дорогою про Ісусові страсті та смерть. Невпізнаний ними, наш Господь приєднується до них в дорозі й пояснює все, що відбулося. Пізніше при трапезі, після ламання хліба, двоє апостолів упізнають у Ньому Воскреслого Ісуса і, як описано в Євангелії, „вони говорять одне одному, „чи не палало наше серце в нас у грудях, коли він промовляв до нас у дорозі та виявнював нам Писання?“. І вони рушили негайно й повернулися в Єрусалим, і там знайшли зібраних одинадцятьох і тих, що були з ними, які їм сказали: „Христос справді воскрес..!“ (Лк. 24, 32 і 34).

Впродовж усього періоду великопосних приготувань наша Церква поступово підводить нас до цього вражаючого Євангельського уривка, яким проголошується Воскресіння нашого Господа, Бога і Спаса Ісуса Христа. І кожен раз, як ми чуємо цю Добру новину, наші серця мають палати, бо ми захоплюємося всім тим, що було здійснено задля нашого спасіння. Ми не можемо мовчати, ми не можемо тільки шепотіти про це, ми повинні голосити, і не тільки ви чи я, але всі, вся наша Церква: Христос Воскрес – Воістину Воскрес!

Воскресіння Христа є найкращим доказом Божої любови до нас. Як і Христові учні, ми усвідомлюємо, що немає Воскресіння без хреста. Ісус мусив страждати, щоб принести нам життя. Христова перемога над смертю – це також і наша перемога, бо ми були хрещені в Його смерті й воскреснемо разом з Ним у славі. Ми живемо згідно з Христовим Євангелієм, очікуючи Його благословення та життя вічного.

Віра у Воскресіння провадить до життя. Наша віра в Великдень піднімається над гробом. Так, ми цілуємо Плащаницю зі сльозами на очах. Ці сльози переходять в радість, бо ми віримо в воскресого Христа. Наш Господь живий!

Ми не просто раз в рік читаємо про Воскресіння, святкуємо Великдень як історичну подію, але спішимося до порожнього гробу, щоб пересвідчитися в любові, яка перемагає смерть. Ця віра є значимою для нас сьогодні, як і кожен день нашого життя. Христове Воскресіння відбивається на нашому житті, коли ми обираємо життя над смертю, коли ми надаємо перевагу світлові над темінню, коли ми обираємо життя благодаті замість життя в гріхові. І коли ми несемо любов туди, де є ненависть та байдужість.

Ми не можемо не свідчити про цю віру всім разом, у нашій Церкві, при нашій Великодній трапезі: Христос справді воскрес! З двома учнями в Емаусі, Марією Магдалиною й мироносицями, Петром та Іваном, іншими Апостолами і, врешті, з Томою, ми проголошуємо: „Чи не палало наше серце в нас у грудях...“. Це правда: Христос воскрес!

Таїнство Воскресіння нашого Господа є найважливішим святом нашого церковного календаря. Це празник над празниками, свято над святами. І цього року ми благословенні можливістю святкувати Великдень усі разом, усі наші українські католицькі вірні з українськими православними братами і сестрами в Христі. Нехай цього року наша віра у Воскресіння голосить передзвоном „Христос Воскрес!“ по всіх усюдах.

У цей святковий, урочистий і переможний празник Великодня, ми, єпископи-пастирі Української Католицької Митрополичої Провінції США, молимося за безліч благословень, добре здоров’я й успіхи в наших щоденних зусиллях для добра наших родин, народу й Христової Церкви. Будьмо вдячні за всю любов Всевишнього Бога до нас і за всі Його щедрі дари.

Нехай торжество нашого Господа – подолання Ним гріха та смерти, Його обіцянка миру й життя вічного – завжди буде з вами!

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

+Стефан Сорока,
Митрополит Української Католицької Церкви у США, Архиєпископ Філядельфійський для українців
+Річард Семінак,
Єпископ Чикаґської єпархії св. Миколая
+Павло Хомницький, ЧСВВ,
Єпископ Стемфордської єпархії
+Іван Бура,
Апостольський адміністратор Пармської єпархії св. Йосафата

Реформа охорони здоров'я у США вступила в дію

ВАШІНҐТОН. — Президент Барак Обама 23 березня підписав закон про реформу системи охорони здоров'я у США. Завдяки змінам законодавства, медичним страхуванням будуть забезпечені 32 млн. американців, які тепер його не мають.

Підписання закону, ухвалення якого вважають досі найбільшою політичною перемогою Б. Обами, вилилось в емоційну церемонію. У залі, окрім законодавців-демократів і голови Палати представників Ненсі Пелосі, були присутні гості, які доклали свої зусилля до ухвалення законодавства.

„Після майже століття спроб, після дебатів, що тривали понад рік... реформа системи охорони здоров'я стала законом США", – наголосив Президент. Він висловив переконання, що з набуттям чинности цим документом в історії країни розпочнеться нова віха.

Б. Обама зауважив, що для відповідального впровадження більшости положень реформи знадобиться близько чотирьох років, однак, напружена праця розпочнеться відразу.

Закон, що вступає в силу одразу після підписання Президентом, серед іншого, зобов'язує забезпеченеві компанії покривати витрати на превентивну медицину, дозволяє дітям залишатись на медичному забезпеченні батьків до 26 років та забороняє відмовляти у забезпеченні тим, хто, звертаючись за ним, має попередню історію хвороби.

Забезпеченевим компаніям більше не дозволятимуть піднімати ціну на забезпечення для клієнтів, якщо стан їхнього здоров'я погіршиться. Президент також запевнив літніх американців у тому, що реформа у жодному разі не позбавить їх привілеїв у страхуванні і зможе забезпечити гідний рівень послуг.

Після тривалих дебатів, суперечок та обговорень Палата представників Конґресу США з незначним відривом голосів 21 березня схвалила ініційовану Президентом Б. Обамою широкомаштабну радикальну реформу системи охорони здоров'я. Голосування відбувалося дуже напружено, йому передували емоційні дебати.

За ініціятиву, вже затверджену Сенатом, проголосувало 219 конґресменів, проти – 212. Реформа, яку намагалися провести вже кілька президентів, є наймаштабнішою за останні чотири десятиліття.

Критики вважають, що реформа потягне за собою підвищення податків та збільшить рівень втручання держави у приватне життя громадян.

Республіканська партія не припиняє критикувати прийняту демократами реформу, посилаючись на її високу коштовність. Для її проведення з бюджету США у наступні 10 років має бути виділено 940 млрд. дол. Консервативна частина американського суспільства вважає, що бюджет не має грошей на проведення цієї реформи.

Консерватори також не погоджуються з тим, що, згідно з новим законодавством, кожен американець чи його роботодавець буде зобов'язаний купувати медичне забезпечення або платитиме кару.

Республіканці не лише на словах відстоюють свою позицію. Генеральні прокурори у 10 штатах США з республіканським керівництвом уже подали позови до суду, щоб визнати реформу неконституційною. У чотирьох штатах місцеві законодавчі органи уже ухвалили закони, які блькують дію нового законодавства на території цих штатів. *(„Бі-Бі-Сі", „Голос Америки", „День")*

„Аль-Кайда" під тиском почала міняти тактику

ВАШІНҐТОН. — Директор Центрального розвідувального управління (CIA) США Леон Панета 17 березня заявив, що у висліді успішних антитерористичних акцій найвище керівництво „Аль-Кайди" знаходиться під інтенсивним тиском і, за всіма ознаками, міняє свою тактику. Експерти кажуть, що „Аль-Кайда" відмовляється від широкомаштабних атак і віддає перевагу меншим нападам з метою підірвати економіку західних країн, зокрема використовує людей у США, які не мають явних зв'язків з терористами, та обирає нові об'єкти для терактів. Народжений у США представник „Аль-Кайди" Адам Гадан сказав: „Ви помиляєтесь, думаючи, що військові бази – єдині важливі об'єкти в Америці і на Заході. Навпаки, є безліч інших стратегічних об'єктів, інституцій і установ, ударивши по яких, мусульманин може завдати великої школи хрестоносному Заходові". Вбити або захопити провідників „Аль-Кайди" не досить, аби зупинити тероризм, вважають експерти. Необхідно вирішити ізраїльсько -палестинський конфлікт, оскільки саме на ньому базують свою ідеологію терористи. Едвард Лус з „Файненшл Таймс" запевняє що „це головне джерело мотивації і підтримки „Аль-Кайди" з боку 10-20 відсотків населення мусульманського світу". І хоча ця підтримка слабне, посилена вербувальна кампанія „Аль-Кайди" в Інтернеті означає, що ця мережа ще довго буде реальною загрозою світові. *(„Голос Америки")*

ООН закликає Іран

ЖЕНЕВА. — ООН закликає Іран довести мирний характер його ядерної програми, заявив 18 березня Генеральний секретар організації Бан Кі-Мун. „Іранська влада поки не довела, що її програма ядерного розвитку є достовірно мирною. У цьому суть проблеми", – сказав він. Генсек ООН відзначив, що Міжнародне аґентство з атомної енергії (МАҐАТЕ) заявило в своїй доповіді, що підтвердити справжній характер програми ядерного розвитку Ірану поки не вдалося. Також Бан Кі-Мун підтримав пропозицію Москви збагачувати уран для Теґрану за межами Ірану. „Російська сторона виступила з гарною пропозицією, і можна було б її випробувати", – визнав глава ООН. Рішення іранського керівництва самостійно збагачувати уран до 20 відс., прийняте в грудні 2009 року, викликало невдоволення низки світових держав. Раніше Ісламській республіці пропонувалося передати своє низькозбагачене ядерне паливо російській і французькій стороні для подальшого збагачення. Теґран підозрюють в програмах з створення ядерної зброї. Влада Ірану наполягає, що ядерна програма країни носить мирний характер. *(„День")*

США закрили шість консульств у прикордонних містах Мехіко

ВАШІНҐТОН. — Аґенти Федерального бюра розслідувань (FBI) США приєдналися до мексиканських правоохоронців, які шукають людей, що стоять за вбивством двох американських громадян – працівників консульства у мексиканському місті Жуарез. Влада Мехіко підозрює, що напади на американців скоїли члени потужного наркокартелю „Ацтекас". Слідчі поки не можуть ствердно відповісти, чи працівники консульства були основною ціллю нападів, чи стали випадковими жертвами. Вашінґтон розпорядився закрити свої консульства у шести прикордонних містах і порекомендував дипломатам і їхнім родинам негайно залишити Мехіко. *(„Голос Америки")*

Політична криза у Латвії

РИҐА, Латвія. — Міністри юстиції, закордонних справ, охорони здоров'я, а також у справах самоврядувань та реґіонального розвитку Латвії – Маріс Рієкстінш, Байба Розентале, Марек Сеґлінш, Едґар Заланс, представлені в уряді членами Народної партії (НП), 22 березня подали прохання про відставку, повідомила Ліґа Крапане, прес-секретар прем'єр-міністра республіки. НП, яка має найбільше представництво в Сеймі Латвії, 17 березня вирішила залишити уряд, очолюваний Валдісом Домбровскісом. Після цього у коаліції в парляменті формально залишиться тільки 48 голосів. Правляча коаліція вже заявила про переговори з опозиційними партіями. За словами Л. Крапане, четверо міністрів одночасно з'явилися у прем'єра, щоб подати у відставку. Таким чином, НП більше не буде представлено в уряді В. Домбровскіса. Ще один міністер від НП – глава міністерства культури Інтс Далдеріс вже оголосив, що у відставку не піде і залишиться в уряді як безпартійний міністер. В. Домбровскіс, у свою чергу, попросив міністра закордонних справ призупинити дію свого прохання про відставку, тобто продовжувати виконувати свої обов'язки, поки не буде затверджено кандидатуру нового міністра закордонних справ. *(„День")*

„Ґуґл" перестав цензурувати пошук у Китаї

ВАШІНҐТОН. — Інтернет-гіґант „Ґуґл" (Google) припинив фільтрувати результати пошуків для китайських користувачів, попри попередження з боку китайської влади. Базована у США компанія „Ґуґл" повідомила, що китайських користувачів буде відтепер відіслано до нецензурованих сторінок пошукового сервера, розташованих у Гонґконґу. У січні „Ґуґл" заявляв про „високотехнологічну кібер-атаку, що походила з Китаю". Китай звинуватив „Ґуґл" у порушенні „письмового зобов'язання", яке Інтернет-гіґант узяв на себе під час заходу на китайський ринок, виконувати закони тієї країни і фільтрувати результати пошуку. Білий Дім заявив, що шкодує, що „Ґуґл" і Китай не можуть вирішити свої суперечності. Китайський уряд багаторазово попереджав „Ґуґл", що той наразиться на серйозні наслідки, якщо не дотримуватиметься правил цензури, чинних у тій країні. В Китаї діє одна з найскладніших і найефективніших систем цензури в світі. *(Бі-Бі-Сі)*

У США беруться за подолання дитячого ожиріння

ВАШІНҐТОН. — Проблема ожиріння серед дітей у США продовжує поширюватися, і не лише в країні, а й за її межами. І останні дослідження показують, що основною причиною цьому є надмірне споживання неповноцінної їжі. Кожна третя дитина у США страждає через надмірну вагу. Останні дослідження виявили, що у деяких з цих дітей, починаючи уже з трирічного віку, можна помітити попередні симптоми серцевих захворювань. Інші дослідження вказують на те, що повна дитина, коли виросте, швидше за все, повною й залишиться. Дослідники одного з университетів у Північній Кароляйні вивчали звички харчування американських дітей протягом 30 років. Вони зібрали інформацію про 31 тис. дітей віком від двох до 18 років і виявили, що десерти і солодкі напої є головним джерелом калорій. За ними йде суроґатна їжа і цукерки. Головний лікар служби охорони здоров'я США Реджіна Бенджамін рекомендує, щоб учні мали щонайменше дві з половиною години фізичних занять у початковій школі і майже чотири години занять у середній школі на тиждень. Вона каже, що тепер це не виконується, і що у багатьох школах фізкультура вважається неважливим предметом. *(„Голос Америки")*

Б. Нетанягу не піддається тискові з боку США

ВАШІНҐТОН. — Перебуваючи з візитою 23 березня у Вашінґтоні, прем'єр-міністер Ізраїлю Бенямін Нетанягу дав зрозуміти, що його уряд не припинить будівництво жител у спірному Східньому Єрусалимі. Виступаючи перед впливовою американсько-ізраїльською лобістською організацією, Б. Нетанягу сказав, що Єрусалим є столицею Ізраїлю, „не поселенням", і що євреї там вже 3,000 років тому зводили собі житло. До членів лобістської організації також звернулася Державний секретар США Гіларі Клінтон, яка сказала, що будівництвом нового житла для євреїв у Східньому Єрусалимі та на Західному березі Йордану Ізраїль підриває зусилля для відновлення ізраїльсько-палестинського мирного процесу. Палестинці вважають Східній Єрусалим столицею своєї майбутньої держави. *(„Голос Америки")*

Україна проти призначення Дмитра Табачника міністром освіти і науки

Демонстрація протесту „Геть Табачника!“ 17 березня у Києві.
Фото: Зенон Завада

Міністер освіти і науки України Дмитро Табачник.
Фото: Зенон Завада

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Впродовж тижня, що закінчується, до редакції „Свободи“ надійшло чимало звернень і листів, автори яких обурені призначенням на посаду міністра освіти і науки Дмитра Табачника, відомого своєю проросійською спрямованістю.

Д. Табачник народився 1963 року, за фахом – історик. Офіційно визнає українців „малоросами“, складовою частиною російського народу. На політичній арені Д. Табачник проводить чітку та послідовну політику, оперуючи на проросійській та антизахідній позиції. Він відомий своїми антиукраїнськими в національному питанні переконаннями. На Надзвичайних зборах „Україна – зона культурного лиха“ 30 листопада 2007 року Д. Табачник був проголошений ворогом української культури. Однією з найбільш резонансних заяв Д. Табачника було публічне звинувачення Романа Шухевича, що той ніби отримав нагороду з рук Адольфа Гітлера два Залізних хрести.

На підтримку призначення Д. Табачника міністром висловився ректорський корпус навчальних закладів Харківської області. З цього приводу голова Харківської обласної організації Всеукраїнського об’єднання „Свобода“ **Ігор Швайка** 18 березня вислав відкрите звернення до ради ректорів вищих навчальних закладів Харківського реґіону із закликом відкликати їхній лист підтримки міністрові освіти та науки України Д. Табачникові, відмовитися від підтримки українофоба, як це зробили очільники ряду вищих шкіл Харківщини Михайло Бондаренко (Харківський національний університет радіоелектроніки), Володимир Пузік (Харківский національний аґрарний університет), Віктор Говоруха (Харківський реґіональний інститут державного управління), Валерій Головко (Харківська державна зооветеринарна академія), Євген Кузькін (Харківський інститут фінансів), Владика Никодим (Харківська духовна семінарія Української Православної Церкви Московського патріярхату), Степан Полторак (Академія внутрішніх військ України), Володимир Садковий (Університет цивільного захисту), Віктор Ткаченко (Харківський університет повітряних сил ім. Івана Кожедуба), Олександер Хвисюк (Харківська медична академія післядипломної освіти).

У відкритому зверненні громадськости Львівщини до Президента України, народних депутатів України, депутатів місцевих рад, українського народу, яке 13 березня підписали Герої України **Борис Возницький** і **Юрій Шухевич**, поет **Ігор Калинець** і письменниця **Ірина Калинець,** голова Львівського крайового Братства Організації Українських Націоналістів і Української Повстанської Армії **Олесь Гуменюк,** голова Львівської обласної спілки політв’язнів України **Володимир Горовий** і ряд інших (разом 89 підписів) говориться: „Сталося нечуване для будь-якої демократичної країни – на посаду міністра освіти і науки призначено людину, яка здобула ганебну славу зловживанням владою, нехтуванням законів, маніпуляціями інформацією та соціологією, численними ксенофобськими, наклепницькими публікаціями, заявами і діями. Призначення міністра, вкрай аґресивного до українства, – це відкрите знущання над всіма громадянами доброї волі, це вияв зневаги до нашого сумління і гідности, це демонстрація ворожости до української демократії і наруга над пам’яттю мільйонів жертв тоталітарних режимів“.

Голова секретаріяту Львівського відділення Конґресу української інтеліґенції **Володимир Парубій** надіслав відкритого листа до Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України і Верховної Ради, у якому сказано: „Табачник відкрив ідеологічну конфронтацію проти українців. У його войовничій риториці, фактично так само, як в роки жахітливого сталінського терору, українство прирівнюється до націоналізму й осуджується на знищення. При цьому лицемірний доктор наук і словом не обмовився про вікову історію колоніяльного виживання українського народу й ті величезні втрати, що випали на долю його інтеліґенції, селянства чи культури в цілому. У велемудрій писанині Табачника не знайдемо осуду політики русифікації чи імперського великоросійського шовінізму“.

Президент Національного університету „Києво-Могилянська академія“ **Сергій Квіт** пише: „Україна потребує єдности і культури, наша освіта і наука – якісного зростання, конкурентоздатности на ґльобальній арені, а університети – автономії. До цих завдань не може братися Дмитро Табачник, бо гуманітарна галузь не будується на ненависті і неправді. Не будьмо байдужими сьогодні, бо наші учні і студенти не вибачать нам цього завтра!“. Такого ж листа написав колишній президент Києво-Могилянської академії **В’ячеслав Брюховецький.**

Від прес-служби Організації Українських Націоналістів (державників) надійшов звіт про березневі збори цієї організації, які засудили призначення нових міністрів уряду України і зокрема Д. Табачника. Голова Центрального проводу ОУН(д) Павло Дорожинський у своєму виступі зазначив: „Попередня аналіза списку нових міністрів вказує на те, що ситуація в країні стане гіршою, ніж була за правління Леоніда Кучми“.

У зверненні ОУН(д) до провідників України, яке підписав **П. Дорожинський,** сказано: „Призначення Д. Табачника міністром освіти і науки є плювком в обличчя українському народові“.

У багатьох містах відбулися пікетування, демонстрації та інші акції молоді проти призначення Д. Табачника міністром освіти і науки. 17 березня у Києві театралізована акція „Табачника – на смітник історії!“ перед Міністерством освіти і науки України закінчилася затриманням міліцією заступника голови Київської міської організації Всеукраїнського об’єднання „Свобода“ Руслана Андрійка.

Кореспондент Бі-Б-Сі **Ольга Бурда** повідомила з Києва, що Д. Табачник, відкидаючи звинувачення в українофобії, не збирається у відставку. Д. Табачник переконаний, що в уряді він зробив набагато більше для розвитку вітчизняної системи освіти, ніж його попередники. Міністер сказав: „Від брехливих звинувачень я не збираюся робити висновки щодо професійної діяльности“.

Л. Хм.

Президент Росії заплутався у винаходах

16 березня Президент Росії Дмитро Медведєв під час урядової наради, яку показувало телебачення, висловив пораду вшановувати російського фізика Олександра Попова, „тому що це він винайшов радіозв’язок, а не якийсь там Марконі“. Звісно, Д. Медведєв як правник за освітою міг би й не знатися на історії радіо, але як провідник держави, перш ніж висловлювати поради, мав би ознайомитися з обговорюваною проблемою.

Італійський інженер Ґульєльмо Марконі теж не був першим. Сербський еміґрант Нікола Тесла ще у 1893 році запатентував радіопередавач. Його пріоритет перед Ґ. Марконі був визнаний судом у 1943 році. Н. Тесла приїхав до Ню-Йорку 6 липня 1884 року і влаштувався інженером до компанії Томаса Едісона. Наступної весни Т. Едісон пообіцяв Н. Теслі 50 тис. дол. за удосконалення машин постійного струму. Н. Тесла взявся до праці і створив 24 різновиди машини Т. Едісона, значно поліпшивши експлуатаційні характеристики. Але Т. Едісон грошей не дав і сказав, що новоприбулий не розуміє американського гумору.

Н. Тесла звільнився з фірми Т. Едісона і ввійшов в іншу компанію, у якій створив проєкт лямпи для вуличного освітлення. Йому знову не заплатили і винахідник був змушений копати рови, спати, де випаде. Але винахідництва на кинув. У 1888 році відомий американський підприємець Джордж Вестінґавс купив у Н. Тесли 40 патентів і заплатив по 25 тис. дол. за кожний.

У 1891 році на публічній лекції Н. Тесла продемонстрував засади радіозв’язку, а з 1893 року зайнявся виключно цією проблемою і винайшов щоглову антену, запатентував радіопередавач і у 1895 році передав радіосиґнали на відстань 30 миль.

На той час інші винахідники теж робили перші кроки в площині радіозв’язку. Першим винахідником способу передання і прийняття електромагнітних хвиль став у 1888 році німецький вчений Генріх Герц. У Франції безпровідний телеграф у 1890 році винайшов Едуард Бранлі, в Англії у 1894 році Олівер Джозеф Лодж передав радіосиґнал на відстань 40 метрів.

7 травня 1895 року в Санкт-Петербурзі О. Попов прочитав лекцію, під час якої, повторюючи досліди О. Лоджа з електромагнітними сиґналами, продемонстрував прилад, схожий на той, яким раніше користувався О. Лодж, але дещо удосконалений. О. Попов назвав його „грозовідмітником“. Влітку того року Ґ. Маркони передав радіосиґнал на відстань 1.5 кілометра, а у вересні О. Попов отримав телеграфний запис радіосиґналів. Однак, ніяких документальних свідчень про досліди О. Попова не було до грудня 1897 року, коли було опубліковано патент і вістки про досягнення Ґ. Марконі. Італієць здійснив перший сеанс трансатлантичного радіозв’язку. У 1909 році йому було присуджено Нобелівську нагороду.

Досліди О. Попова були визнані у науковому світі, оцінені Великою золотою медалею і дипломом на Міжнародній електротехнічній виставці в Парижі, але це не означає пріоритету Росії у винаході радіозв’язку.

Левко Хмельковський

Борг України сягнув критичного рівня

17 березня, за інформацією урядовців України, її загальний державний борг сягнув 93.5 відс. внутрішнього валового продукту (ВВП). Отже, усе, що виробляється в державі, треба віддати на сплату боргів. Це – критичний показник. Вже у квітні Україна має сплатити за борги 6 млрд. грн., а доходи державного бюджету сягнуть 12 млрд. грн. Отже, половину бюджету Україна змушена буде віддати за борги.

Державний борг України має дві складові: зовнішню і внутрішню. Україна заборгувала перед державами колишнього СРСР, міжнародними фінансовими організаціями, некомерційними кредиторами, чужоземними кредитними лініями. До внутрішнього державного боргу належать залишки вкладів населення в колишньому Ощадбанку СРСР – понад 136 млрд. грн., а також випущені урядом цінні папери, інші зобов'язання у грошовій формі, одержані кредити.

Основний вплив на динаміку державного внутрішнього боргу мав випуск облігацій внутрішніх державних позик, які заміщували прямі кредити Національного банку як джерело фінансування дефіциту державного бюджету. Стан ринку державних облігацій ускладнився необхідністю залучення з внутрішніх джерел ресурсів для забезпечення виплат за зовнішнім боргом. Як результат – внутрішній ринок урядових цінних паперів виявився перенасиченим державними облігаціями і подальші спроби збільшення залучень з внутрішнього ринку призвели до зростання відсоткових виплат із бюджету.

Завдяки заміні облігацій внутрішньої державної позики уряд Юлії Тимошенко намагався подовжити термін повернення позичених фондів і переорієнтувати внутрішні позички на розвиток виробництва.

Прем'єр-міністер Микола Азаров сказав, що чисті валютні резерви України за час урядування Ю. Тимошенко зменшилися в три рази, у п'ять разів збільшився внутрішній національний борг. Різні виплати за особистими розпорядженнями Ю. Тимошенко, без прийняття відповідних постанов Кабінету міністрів, завдали Україні збитків на 20 млрд. грн.

Повернення боргів можливе на засаді жорсткої ощадливости, збільшення обсягів виробництва, ретельної сплати податків, нових позичок. Новий президент України ніби й виявив бажання ощадливо витрачати державні фонди і відразу зменшив розмір Шевченківської нагороди, але вже під час першої візити до Москви пообіцяв провести маштабне святкування 65-річчя перемоги у „Великій вітчизняній війні", покищо не зробив жодного кроку до врегулювання пенсійного забезпечення. Загальний дефіцит пенсійного фонду сягає 30 млрд. грн. на тлі того, що загальний дефіцит всього українського бюджету віце-прем'єр С. Тігіпко визначає на рівні 40 млрд. грн. На пенсії Україна видає 17 відс. ВВП, тоді як в країнах Европейського союзу середнім показником є 10 відс. Надмірні пенсії мають народні депутати, колишні прокурори, судді та урядовці – у вісім разів більше від мінімальної пенсії. Такі витрати зменшують соціяльні виплати на охорону здоров'я та освіту. Журналісти підрахували, що впровадження для всіх звичайних пенсій дозволить заощадити до 11 млрд. грн.

Новий уряд також заходився до нових позичок, але їх все одно треба повертати. Навряд чи врятує ситуацію попереднє стягнення податків з підприємців – вони сьогодні поповнять бюджет, але завтра вже не платитимуть. Надією може бути всебічне нарощування виробництва, що вимагає ряду правових реформ, сприяння виробникові з боку держави.

БЕРЕЗЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Про двірець і трамваї Львова

Львівський залізничний двірець.

26 березня 1904 року у Львові було передано до вжитку новий залізничний двірець, який став окрасою міста. Але залізниця до Львова прийшла значно раніше – у 1861 році. Віденське акційне товариство ім. Карла Людвіґа, коли прокладало цю колію, оголосило конкурс на спорудження двірця. Розглядалося три місця – Стрийський парк, Підзамче і сучасне, на околиці міста. Переміг проєкт відомого львівського архітектора Юліяна Захаревича.

Перший двірець відкрили разом із залізницею 4 листопада 1861 року. Цей день вважається початком історії залізниць в Україні. Досить швидко з'ясувалося, що перший двірець замалий і треба будувати більший.

У 1904 році за проєктом Владислава Садловського збудували новий двірець. Він мав електричне освітлення і вентиляцію, центральне опалення, електричні ліфти та годинники. Інженерним дивом було ажурне перекриття перонів, яке завдяки нанесеній на нього емульсії світилося уночі. Оформлення головного порталу належить скульпторам Петрові Войтовичеві та Антонові Попелеві. Львівський залізничний двірець вважався одним з найкращих в Европі.

20 червня 1915 року російські війська під час відступу підпалили частину вокзальних приміщень. Двірець відбудували у 1923 році. Вдруге пошкодили будівлю під час німецьких бомбардувань 1 вересня 1939 року. Відбудували у 1946 році, але у наступні роки змінили оздоблення приміщень на радянський стиль, так званий сталінський ампір.

У 1879 році до двірця проклали лінію кінного трамваю, першого на теренах сучасної України. Трамвай був введений у дію 3 травня 1880 року. Кожен вагон тягнула пара коней, проте з випаданням снігу кількість коней збільшували до чотирьох. Колії були дубовими.

Львівська газета „Діло" писала: „Львівський трамвай розпочав 5 травня правильний рух по квитках з площі Митної до казарм Фердинанда. П'ять вагонів будуть їздити 19 разів щодня. Спочатку всі вагони трамваю були у всякій порі дня битком набиті".

У 1888 році виникла ідея будівництва у місті парового трамваю, яка набула широкого розголосу у Львові, проте не знайшла підтримки у міських урядників.

У травні 1894 року було пущено електричний трамвай. Газета „Діло" писала 15 травня того року: „Пробна їзда електричного трамвая у Львові відбулася вночі між першою і другою годинами двома вагонами, що мали також електричне освітлення. Їзда була дуже ефективна, бо з-під коліс і на дроті добувалися снопи електричного світла. Пізньої нічної пори зібралося велике число цікавих".

Поява електричного трамвая була сприйнята неоднозначно: жінки візників закидали перший електричний трамвай помідорами та зіпсованими яйцями.

У вересні 1914 року, коли до Львова увійшло російське військо, для новоприбулих було видано спеціяльний путівник російською мовою „Як користуватися трамваєм".

В період німецької окупації львівський трамвай продовжував працювати. На деяких маршрутах курсували вагони з написом „Тільки для німців".

Тепер щомісяця через головні залізничні ворота Львова проходять 1.2 млн. пасажирів і 16 тис. тонн вантажів.

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: admin@svoboda– news.com
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 Fax: (973) 644-9510 e-mail: adukr@optonlinet.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

До українських патріотів в Україні

Прихід Віктора Януковича до президентської влади в Україні – неґативний факт для всіх українських патріотів. Можна було очікувати недобрих змін у керівництві, починаючи від посади прем'єр-міністра та голови Служби безпеки. Одначе, зміни виявляються не просто недобрими, а найгіршими з можливих.

Вже у день інавґурації В. Януковича з інтернет-сторінки Президента України зникла тема Голодомору. Чи міг би, наприклад, керівник держави Ізраїль викинути зі свого офіційного веб-сайту тему Голокосту єврейського народу?

Обрання В. Януковича Президентом України відбулося випадково. Не можна злегковажити тим, що голоси в Україні купувалися різними способами. Далася взнаки знижена кількість учасників виборчого процесу по стороні патріотичного електорату, а також безвідповідальна поведінка тих, котрі проголосували проти всіх. Наприклад, у столиці України було таких аж 8 відс. голосуючих.

Я не шукаю винних. Завинив український народ, але це тому, що він знищений довгим фізичним і психологічним лихоліттям. В цих умовах попередній Президент Віктор Ющенко, з якого частина народу зробила ікону, виявився не досить компетентним, не досить діяльним, не досить вольовим, не досить послідовним.

Час марних надій закінчився. Український народ стоїть перед історичним іспитом зрілости. Прийшов час найактивнішої громадянської непокори, щоб відібрати Українську державу від Кремля і В. Януковича та передати її в руки українських патріотів.

Аскольд Лозинський,
Ню-Йорк

ЗУАДК допоміг виїхати до Америки

Президент Злученого Українського Американського Допомогового Комітету Лариса Кий писала в статті до 65-річчя ЗУАДК („Свобода", ч. 8): „В 1944 році українська громада США створила всегромадську харитативну організацію, щоб допомогти переселити понад 70 тис. українських скитальців, які опинилися в Західній Европі внаслідок Другої світової війни".

Як відгук на цю статтю до ЗУАДК надійшов лист від Олександри Фотій-Токе (Савчин) з Канади:

„Шановні панове! Посилаю 100 дол. на поміч тим, кому Ви їх приділите. Хочу згадати, як в 1946 році ЗУАДК допоміг моїй родині в еміґрації до США. Мій батько бідкався: „Куди ми поїдемо, хто ж нас спонзорує?". Батько мав брата в США, але перед 1930 роком перестав писати до нього у Філядельфію. Я все розпитала в батька про брата, який виїхав до США в 1920 році.

До нашого табору вже приходила „Свобода". Переглядаючи її, я прочитала про ЗУАДК і сама (мені було 21 рік) написала до Вас листа, підписуючи прізвище батька. Невдовзі прийшов від Вас лист, що батьків брат живе далі у Філядельфії, і Ви подали йому адресу мого батька в Реґенсбурзі.

Коли цей лист прийшов, батько не міг натішитися і надивуватися, яким чином брат дізнався про його адресу. Мій батько був довголітнім директором шкіл у Польщі, мати – учителькою (я також) в Перемишлі, опісля – в рідному селі Татари (тепер – Залужани) коло Самбора.

Ми виїхали з Польщі перед самою війною до Перемишля. Застали нас там большевики. Потім прийшли німці, не було що їсти, і батьки вирішили поїхати у батькове рідне село, де школа вже була без директора.

Брат батька Ілько через ЗУАДК спонзорував до Америки всю родину, крім мене. Я виїхала до Канади. Наша родина: Ілько Савчин з дружиною Марією виїхали молодими на роботу до Філядельфії; Марія-Ванда Савчин – мама; Михайло, Ярослав, Володимир, Роман Савчини – брати. Всі спочивають на цвинтарі на Факс-Чейсі біля Філядельфії. Олександра Фотій-Токе (Савчин)".

Юрій Наконечний,
Філядельфія

Шукаю даних про переслідуваних служителів Церкви на Волині

У травні я пляную закінчити працю над своїм новим дослідженням „Новітні мученики святого українського православ'я на історичній Волині". Книга матиме 500 сторінок. В ній буде чотири розділи про єрархів, чернецтво, духовенство і мирян, помордованих більшовиками, поляками, німцями. В праці будуть імена з життеписами мучеників за віру.

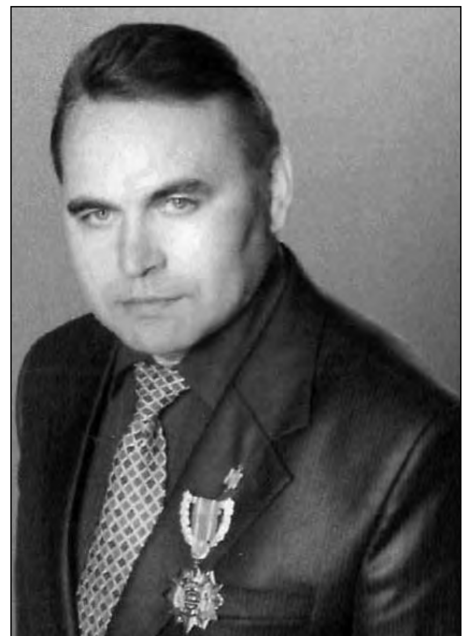
В державному архіві Волинської области я виявив списки дяків і псаломщиків Волині, 158 з яких зазнали переслідувань з боку польської поліції, фізичного, морального знущання за національну ідею в Церкві.

У січні до мене потелефонували рідні і близькі 10 священиків, помордованих енкаведистами. Частину імен я розшукав в архівних документах, інші маю надію виявити. Звертаюся до українців діяспори: якщо хтось знає імена помордованих, депортованих, переслідуваних осіб духовного стану, має їхні фото, фото їхніх рідних, документи, то прошу надсилати на адресу, подану в кінці листа.

Одночасно не байдужих до нашої духовности прошу фінансово допомогти у виданні цієї важливої праці, бо мені, пенсіонерові, оплатити навіть частково вартість книги не під силу. Моя адреса: Володимир Рожко, вул. Липинського, 1, кв. 19, Луцьк, 43024, Ukraine. Тел.: (380-332) 789-090.

Володимир Рожко,
Луцьк

Пластуни Криму на службі Україні

Пластун Андрій Яковлев

Ювілейний пам'ятний знак „Кримська війна-150", випущений правлінням міського відділення Асоціяції філателістів України і Севастопольським фондом історії і культури ім. Генадія Черкашина до 150-ліття Кримської війни 1853-1856 років, вручено пластунові станиці Севастополь Андрієві Яковлеву, директорові аґентства нерухомости „Астерія", експертові міжнародної федерації нерухомости та Інституту управління нерухомості „IREM", – за сприяння у відзначенні річниці.

У 2008 році був виданий „Севастопольський альбом" – кольорове ілюстроване видання, присвячене 150-річчю Кримської війни. У ньому представлена інформація про будівництво і відкриття в 2004 році в Севастополі військових меморіялів і пам'ятників, присвячених до 150-літтю війни. На відкриття військових меморіялів були запрошені високоповажні гості – член британської королівської родини принц Майкл Кентський, дипломати, військові, а також пластуни Кримської округи Національної скавтської організації України Пласт.

Збудувало військові меморіяли Українсько-американське спільне підприємство „Ренесанс-ДР", генеральним директором якого є пластовий сеньйор Олександер Криськів з куреня „Чорноморці".

Зіна Беланюк,
Севастопіль

Міністер, якому є за що подякувати

Я пишаюся, що понад два роки моїм міністром освіти і науки був Іван Вакарчук. Насамперед, він був справжнім міністром, без лапок. З латини „міністер" означає того, хто служить, хто визнає над собою владу цінностей, які не зводяться до шкурного інтересу. Недаремно в англійській мові ще одним значенням слова „minister" є священик – той, чиє служіння людям відбувається у світлі правди і справедливости, яка більша за людські розрахунки. І. Вакарчук повернув цьому так часто надуживаному слову його справжній смисл і гідність. Дякую за Ваше служіння, пане Міністре.

І. Вакарчук став першим міністром за часи незалежної України, який покінчив з імітацією реформ. Якщо нинішню ситуацію порівняти з тим, що відбувалося до цього часу, то ми можемо зробити важливий висновок: при І. Вакарчукові закінчилася підміна понять, почалися справжні реформи, рух, почалася плідна праця. Він мав досить відваги, щоб почати долати кризу довіри між державою і університетами, поступово відмовляючись від нав'язливого патерналізму у ставленні до академічних спільнот і відкриваючи їм двері до більшої автономії і більшої відповідальности за результати своєї праці.

І. Вакарчук був незалежним міністром, цінував свою незалежність і шанував незалежність інших. Дякую за Вашу пошану до професорів і студентів, пане Міністре!

Ніколи мої молоді співвітчизники не одержували такого життєвого шансу розпочати доросле життя з чистим сумлінням і довірою до країни та свого шансу на гідне життя в ній, як це сталося за міністра І. Вакарчука. Впровадження зовнішнього незалежного оцінювання повернуло молодим людям надію, що ця держава ще не цілком втрачена для цивілізованого життя. Вона повернула молодь цій країні. І. Вакарчук розірвав пуповину, яка зв'язувала нас з радянщиною, коли покінчив з інфантилізацією навчального процесу і створив нагоду для самостійного вибору студентами чверти своєї навчальної програми. Дякую за Вашу довіру до молодої людини, пане Міністре!

Мені ніколи не було соромно за свого міністра перед закордонними партнерами. І. Вакарчук є людиною з европейським мисленням, інтелектуалом, який поєднує глибоке спеціялізоване знання в улюбленій ним фізиці та широке бачення світу, в якому є місце для Бога і віри, патріотизму і людської дружби. І. Вакарчук послідовно відстоював гідність і спроможність української мови у вищій школі. Дякую за Ваш патріотизм, пане Міністре!

Я не намагаюся написати „ікону" І. Вакарчука. Ще давні нагадували, що кожному властиво помилятися: errare humanum est. Мені доводилося публічно звертати увагу міністра І. Вакарчука на те, що держава має зформувати нове й цілісне бачення вищої приватної освіти. Не можна, на мою думку, ставити наголос на якості як головному критерієві оцінки праці університетів і водночас надавати додаткові преференції для державних вищих навчальних закладів у їхній конкуренції на освітньому ринку. Не завжди вдавалося знайти порозуміння...

І все ж І. Вакарчук був на своєму місці. А тому для мене він так і залишиться міністром, еталоном для вимірювання професійної придатности будь-якого наступника на цій відповідальній посаді. Дякую Вам за Вашу працю, пане Міністре!

Тарас Добко,
виконуючий обов'язки ректора
Українського Католицького
Університету, Львів

Тарас Шевченко завжди житиме в наших серцях

ЕДМОНТОН, Канада

На сцені в Едмонтоні – учні „Рідної школи" парафії св. Юрія Переможця.

Кожного року в березні українська спільнота Едмонтону складає низький поклін Тарасові Шевченкові. Цього року концерт відбувся 7 березня в Домі української молоді, під патронатом едмонтонського відділу Конґресу Українців Канади (КУК). Програми концертів від 1994 року готує Українське Музичне Товариство Альберти. Ведучою концерту була Ліля Пантелюк, а текст програми підготувала Галя Котович.

Концерт почався співом „Заповіту" у виконанні хору „Дніпро" під дириґуванням Марії Дитиняк, при фортепіяні була Ірина Тарнавська. Вступне слово сказала голова відділу КУК Люба Федущак. Хор „Дніпро" виконав пісні „Полюбила чорнобрива козака дівчина" і „Ой, у саду, у саду" (солістка Ірина Федеркевич).

Діти з садочка св. Йосафата Данило Дерен, Стефан Подільський, Софія Пекна, Андрій Гринів (вчителька Людмила Ковальчук) склали поклін Тарасові чудовими віршиками. Після них ведуча розповіла про „Буквар", що його Т. Шевченко видав на початку 1861 року для українських недільних шкіл.

Діти „Рідної школи" парафії св. Юрія Переможця (директор Оля Миц, при фортепіяні Лілея Волянська) виконали монтаж „Слово Кобзаря". Юнаки і юначки Спілки Української Молоді Лариса Івашко, Оксана Солецька, Михайлина Федина, Оля Боднар, Сергій Адамик, Павло Коломийчук, Данило Крись, Михайло Пержило, Марко Шмігельський, Ігор Олійник, Юрій Вальків (виховниця Ірина Шмігельська, при фортепіяні Ірина Тарнавська) виступили з декламацією поеми і піснею „Гамалія". Молодь стояла на козацькій „чайці", що творило прекрасне враження.

У наступному звуково-зоровому представленні „Свою Україну любіть" Т. Шевченко розповідав про своє життя на тлі своїх малюнків (текст – Г. Котович, читав Любомир Маркевич). Інспірація тексту – це сценка Лесі Храпливої „Що снилося Тарасові?"

З поемою „Іван Підкова" і розповіддю про вплив на Визвольні змагання віршів Т. Шевченка про козаччину виступив сумівець Ярослав Брода. Вірш Миколи Руденка „За слово" прочитала О. Миц.

Жіночий ансамбль „Дніпрова хвиля" (Оля Федеркевич, І. Федеркевич, Сузанна Романюк, Наталка Онищук, Оксана Тарнавська, Ксеня Мариняк, Дарця Васараб-Ролянд, І. Тарнавська) заспівав „Ой, три шляхи широкії" і „Тече вода з-під явора". Мирося Єліяшевська заграла на фортепіяні твір Якова Степового „Прелюд пам'яті Тараса Шевченка".

На кінець Л. Бойко-Белл подякувала усім виконавцям і учасникам концерту, зокрема Ігореві Подільському, майстрові звукової системи, і усі разом заспівали національний гимн України.

Галя Котович

САКРАМЕНТО, Каліфорнія

В неділю, 14 березня, в затишній залі Пресбітеріянської церкви відбулося вшанування пам'яті великого українського поета Тараса Шевченка.

Заля, яку замовила для української громади голова Товариства збереження української спадщини д-р Любов Йова, була прибрана весняними квітами, українськими вишивками, були також портрет Т. Шевченка, виставка книг про нього і різні видання його творів із збірок Олі Олійник, Оксани Стус та Лариси Бабчук.

Свято розпочалося з привітання консула України Олександра Гамана з Сан-Франциско, а потім д-р Л. Йова розповіла про Кобзаря. З палким словом і віршем виступила Ірина Гелетюк, далі звучали пісні на слова Т. Шевченка у виконанні Оксани і Святослава Стусів.

Чудово виступила молодь у віршованому сценарії „Шевченкові діти" – Таня Барз, Інна Длугань, Юрко Коханий, Меланія та Ксеня Кузьо, Марко Левченко, Максим, Юля та наймолодша Іринка Монастирські, Микола Настин, Софія Соколович і Софія Шевчик, яких підготували Леся Соколович та О. Олійник. Вони також заспівали кілька пісень, зокрема „Учітеся, брати мої!" на слова Т. Шевченка, музика О. Олійник.

Всі разом присутні виконали під звуки бандури пісню про Т. Шевченка „На високій дуже кручі", у якій говориться, що „Шевченко буде жити в наших серцях..."

Присутні побачили на прозірках „Буквар" Т. Шевченка, який був виданий у рік його смерти 1861 року, прослухали „Думу про Марусю Богуславку", яка була надрукована в цьому букварі. Були показані прозірки Шевченкових пейзажів України та Казахстану під звуки пісні „Минають дні, минають ночі" у виконанні Надії Кобеляк, що дуже сподобалось присутнім.

Оскільки в програмі було сказано, що прозвучать заборонені колись твори Т. Шевченка, то Юрій Олійник виголосив доповідь про те, як царський, а за ним радянський режим виправляли, цензурували, втинали, викидали твори Кобзаря. Деякі твори деклямували на святі О. Олійник та Галина Лорчак.

Кілька пісень на слова Т. Шевченка прозвучали у виконанні вокального ансамблю „Коляда" (Андрій Левченко, Г. Лорчак, Галина Петречко, О. і С. Стуси та Ольги Трофимлюк). До програми з піснею „По діброві вітер виє" приєднався Микола Лаврущак з християнсько-євангельської громади.

Поему-посланіє „І мертвим, і живим, і ненародженим" деклямували члени товариства Ед Бафало, Л. Бабчук, Орест і Світлана Кузьо, Г. Лорчак, Зеновія Міщук, Марія Немелінська та Олена Осколкова, а закінчився концерт піснею „Реве та стогне Дніпр широкий" під акомпаніямент піяністки Наталі Коханої.

Адріяна Шмагало

На Шевченковому вечорі у Сакраменто наймолодші учасники свята виступили з програмою „Шевченкові діти.

Виступ у Сакраменто вокального ансамблю „Коляда".

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Виховний семінар СУМ в Пармі

ПАРМА, Огайо. – Крайова виховна рада Спілки Української Молоді в Америці провела 20-21 лютого виховний семінар в сумівському осередку ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Пармі. В семінарі взяло участь понад 40 учасників з Ню-Йорку, Чикаґо, Ню-Джерзі, Філядельфії, Дітройту і Клівленду.

20 лютого семінар розпочався в сумівському центрі „Верховина". Вступним словом його відкрила заступник голови осередку Оля Міґелич, яка представила голову Виховної ради при Крайовій управі СУМ Марію Поліщук, котра виступила з вітальним словом.

Першу доповідь на семінарі виголосив член Виховної ради Віктор Курилик на тему „Думай по-українськи" – про вживання української мови на сходинах СУМ. З цікавою інформативною темою виступила Марійка Дрозд, яка розповіла про використання сучасної технології у виховній праці.

Потім було проведено апель, присвячений Головному командирові Української Повстанської Армії Романові Шухевичеві (Тарасові Чупринці). Провадив апелем булавний осередку Михась Міґелич. Після внесення прапорів всі учасники заспівали сумівський гимн „Вгору прапори, вгору серця".

Було зачитано святковий наказ в пошану Тараса Чупринки. Член Виховної ради Ігор Мірчук задавав сумівцям запитання про життя і революційну діяльність Тараса Чупринки, а вони давали відповіді. Повстанську пісню „Вже вечір вечоріє" заспівувала Християна Міґелич, а все юнацтво допомагало їй у приспіві.

У процесі апелю відбулося нагородження сумівськими відзнаками. Впорядниками першого ступеня стали Юля Ванчосович, Андрій Дрозд, Адам Лішнянський, Олесь Шемечко, Олеся Рабосюк, Юля Твардовська, другого ступеня – Ліда Апостолюк, Адріяна Краснянська, Лука Курилюк. Виховники першого ступеня Орест Данилевич, Олекса Лис, Х. Міґелич склали присягу-обітницю і перейшли до дружинників та стали повноправними членами СУМ.

На закінчення апелю всі учасники взялися за руки, символізуючи живий ланцюг людей, який відбувся 1990 року між Львовом та Києвом. А. Краснянська заграла на бандурі, а всі разом помолились за Україну піснею „Боже Великий, Творче Всесильний".

Після апелю продовжувались семінарські заняття. Голова Крайової управи СУМ в Канаді Ірка Єндрієвська представила видання своїх книг для юнацтва під назвою „Записник моїх осягів". Вона також поділилася досвідом роботи канадських сумівців у співпраці української молоді, народженої в Канаді, з новоприбулими українцями.

Член Виховної ради І. Мірчук розкрив юнацтву основний зміст Конституції Пилипа Орлика і дав ряд порад з питань виховної роботи для впорядників та виховників. Він також представив учасникам семінару „Полтавський вечір" – перегляд прозірок з картинами полтавських художників, полтавський базар. Вони заспівали полтавських пісень та покуштували полтавських галушок, які приготувала Надя Пельц.

У неділю учасники семінару побували в катедрі св. Йосафата на Службі Божій, яку відслужив о. Василь Петрів. Після відправи парох катедри о. Михайло Кулик, як активний член СУМ, з'ясував завдання осередку і представився в особі нового капеляна СУМ. І. Мірчук розповів про іконостас і його призначення в церкві.

Далі було продовжено семінар на „Верховині". В. Курилик і М. Поліщук поділилися особистими спогадами про студентське голодування в Києві 1991 року. Практичне заняття в групах провела Ліда Мацех. В кінці сумівці ділилися досвідом роботи сумівських осередків.

Оля Міґелич,
Петро Твардовський

Учасники семінару СУМ в Пармі, Огайо. *Фото: Оля Міґелич*

Відбувся 56-ий баль інженерів Філядельфії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 6 лютого в приміщенні готелю „Парк Гаєт" відбувся 56-ий баль Філядельфійського відділу Товариства українських інженерів Америки (ТУІА).

Баль складався з бенкету, презентації дебютанток і танцювальної забави при звуках оркестри „Фата Морґана".

Д-р Петро Гевка, голова Відділу ТУІА, відкриваючи баль, привітав присутніх гостей, а зокрема о. Івана Демківа і батьків дебютанток, побажав всім присутнім приємної забави і представив майстрів церемонії Данила Бойцуна і Таїсу Гевку.

На бенкеті було понад 200 гостей. Молитву провів о. І. Демків.

Після бенкету були представлені 13 дебютанток і їхніх супроводів (в дужках – прізвища супроводів) Ореста-Вікторія Бородієвич (Нестор Білецький), Оксана Вовчук (Стефан Лесюк), Алекса-Марія Вотерс (Андрій-Іко Вірстюк), Христина Залуцька (Христіян Крочак), Сандра Зарічна (Микола-Стефан Кузик), Надія-Євгенія Корсун (Микола-Стефан Сьокало), Ксеня-Марта Крилюк (Олег Крамар), Христина-Марія Купіха (Михайло Гопка), Юліяна-Катерина Петрик (Олександер-Михайло Козак), Діяна Розумов (Ростислав Букачевський), Софія-Марія Сидоряк (Еван Мекінтаєр), Юля Ступень (Ярослав Соколовський) і Анастасія Червоняк (Богдан Торкіт).

Дебют підготували Галя Вірстюк і Аня Богачевська-Лонкевич. На закінчення представлення дебютантки танцювали зі своїми супроводами, а відтак – з батьками.

На забаві було понад 400 гостей. У комітету з підготування і проведення балю працювали П. Гевка, Методій Борецький, Лариса Заїка, Ігор Ковалів, Орест Швед, Марко Яромович і Мирон Білас.

Методій Борецький

Дебютантки з ескортами під час 56-го балю Філядельфійського відділу Товариства українських інженерів Америки (зліва, імена і прізвища ескортів – в дужках): Оксана Вовчук (Стефан Лесюк), Алекса-Марія Вотерс (Андрій-Іко Вірстюк), Христина-Марія Купіха (Михайло Гопка), Ореста-Вікторія Бородієвич (Нестор Білецький), Софія-Марія Сидоряк (Еван Мекінтаєр), Сандра Зарічна (Микола-Стефан Кузик), Ксеня-Марта Крилюк (Олег Крамар), Христина Залуцька (Христіян Крочак), Юліяна-Катерина Петрик (Олександер-Михайло Козак), Юля Ступень (Ярослав Соколовський), Надія-Євгенія Корсун (Микола-Стефан Сьокало), Діяна Розумов (Ростислав Букачевський), Анастасія Червоняк (Богдан Торкіт).

Статистичні дані про українців у США – доступні для усіх

НЮ-ЙОРК. – Центр демографічних та соціо-економічних досліджень українців в США, створений при Науковому Товаристві ім. Шевченка в Америці у 2009 році, відкрив веб-сайт з докладними інформаціями про Центр, його об’єкти та цілі. Адреса веб-сайту: http://inform-decisions.com/ukrstat“. На веб-сайті розміщено інтеґровану базу даних зі статистичною інформацією про українців у США за 1980, 1990, 2000 та 2006 (частково – за 2005 і 2007) роки.

Систематизована база даних є доступною для усіх, хто цікавиться статистикою про українців в Америці. У першу чергу ці інформації адресуються науковцям, які вивчають демографічні, соціально-економічні характеристики українських іміґрантів та їхні житлово-побутові умови в США.

Загальна база даних включає не тільки статистичні дані про українців, але й показники усього населення США і окремих національно-етнічних груп. Наявність таких інформацій дає можливість досліджувати кількісно-якісні характеристики українських іміґрантів та порівнювати їх з відповідними показниками усього населення США або з показниками інших національно-етнічних груп.

На веб-сайті є вісім таблиць зі статистичними даними, які представляють основні характеристики осіб українського походження, що проживають у США. Окремі таблиці збудовано таким чином, що в них можна обчислювати відсотки або сортувати дані в колонках. Пояснення до кожної таблиці допоможе краще використовувати наявні інформації в кожній таблиці. Усі дані, що представлено в таблицях, є офіційними даними переписів населення США та щорічних запитників American Community Survey.

Таблиця 1 представляє динаміку ключових показників, які характеризують українську етнічну групу в США за 1980, 1990, 2000 та 2006 роки. Інформації про загальну кількість міґрантів кожної іміґраційної хвилі та їх відсоток відносно усіх міґрантів представлено в таблиці 2. У таблиці 3 подано дані про статево-вікову структуру усіх українців і їх розподіл за мовною ознакою: україно- та російськомовні. Відносні показники цих даних представлено в таблиці 4.

Важливим елементом демографічних досліджень є аналіза структури поселення українців, які проживають практично в усіх штатах США. Ці дані представлені в таблиці 5. До таблиці 6 включено метрополії, в яких у 2006 році проживало 100 або більше українців. Метрополії, в яких найбільше проживає українців, описані детальніше в таблиці 7.

Дані про загальне число українців, народжених в США, та кількість іміґрантів в означених періодах (роках) прибуття до США представлено в таблиці 8. Додаткові покажчики, які характеризують українських поселенців у метрополіях з чисельністю 1,000 або більше українців, станом на 2006 рік, представлені в таблиці 9.

Українська громада США є частиною американського суспільства, але, на жаль, у наукових працях про демографію ми практично не зустрічаємо повідомлень, і тим більше наукових досліджень про українську етнічну групу як складову американського населення.

Дослідний Центр має на меті організовувати та проводити наукові дослідження про українців у США, залучаючи до співпраці науковців та спеціалістів, брати участь у конференціях, друкувати статті про висліди наукових досліджень. Це дасть можливість ввести у науковий обіг інформації про українську етнічну групу як складову частину продуктивної сили США.

Знання про те, де творятся нові осередки українців, їх географічне розселення в даній місцевості. кількість україномовних дітей в шкільному віці в даним місті, детальна аналіза мішаних подруж, і т. д. допоможе установам, підприємцям, громадським організаціям визначитися, де відкривати філії кредитівок або будувати церкви, школи, розвивати підприємництво.

Подальша праця Центру потребує відповідних ресурсів. З цією метою в НТШ-А створено спеціяльний фонд для підтримки Центру. Ми звертаємося до читачів з проханням підтримати цю важливу працю своїми пожертвами.

Пожертви просимо надсилати на адресу: Shevchenko Scientific Society, „Center for Demographic Research”, 63 Fourth Ave., New York, NY 10003-5200. За додатковими іформаціями звертайтеся до Василя Лопуха (212) 254-5130, або info@shevchenko.org.

Олег Воловина,
Василь Лопух

Новий провідник Пласту Канади

Ганя Шиптур і Роман Мушка. Фото: Оксана Закидальська

ТОРОНТО. – Після п’яти років праці на посаді голови Крайової Пластової Старшини Канади Ганя Шиптур передала ці обов’язки новообраному голові – Романові Мушці. Крайові перевибори відбулися 6-7 березня на з’їзді, на який приїхали делеґати з усіх станиць Канади.

Протягом п’яти років головування Г. Шиптур відповідала за різнобічну програму: за ювілейну міжкрайову пластову зустріч в 2007 році з нагоди 95-ліття Пласту, за крайові табори для юнацтва в Скелястих горах Альберти в 2009 році. В грудні 2009 року вітала в Торонто делеґатів із різних країн світу на конференції українських пластових організацій.

Під час кандеції Г. Шиптур пластуни брали активну участь у відзначенні 75-ої річниці Голодомору, були спостерігачами під час виборів в Україні в 2007 і 2010 роках. Г. Шиптур є членкою Екзекутивного комітету Конґресу Українців Канади (КУК), а під час останніх виборів в Україні була головою канадської місії спостерігачів.

Новий голова Р. Мушка – учитель англійської мови з 26-літним стажем в середній школі в Місісаґа біля Торонто. Народився він в Монреалі, вступив до Пласту в Ню-Бранзвіку, Ню-Джерзі. Жив якійсь час в Англії, а коли повернувся до Канади в 1972 році, вступив до юнацтва в Торонто і тепер є членом сеньйорського куреня „Лісові чорти“.

У 2012 році Пласт відзначатиме свій 100-літній ювілей, то з цієї нагоди вже запляновано ряд проєктів і імпрез.

Оксана Закидальська

Баль дебютанток Товариства допомоги Україні

Дебютантки (зліва) Біянка Макара, Андрея-Наталія Кусіна, Маріса Блумер, Олександра-Галина Король, ескорти (зліва) Есау Гуерта, Юстин Стасюк, Богдан Косенко, Андрій Солук.

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Каліфорнія. – 13 лютого відбувся річний баль Товариства допомоги Україні (ТДУК) з презентацією дебютанток, за участю гостей з України, представників добродійного фонду „Україна-3000“. Метою програми балю було зібрання фондів для допомоги немічним та бідним дітям в Україні.

ТДУК співпрацює з Комітетом допомоги українським сиротам та дітям без батьківської опіки, який заснував полковник Іван Карк, який став сиротою в роки Другої світової війни і прибув до Америки в 1946 року через Американський комітет допомоги сиротам европейської війни. Після тривалої військової кар’єри він присвятив свій час допомозі сиротам в Україні.

І. Карк за участи комітету і особисто доставляв різні матеріяли до шкіл, щоб навчити дітей практичних ремесел і запевнити їм можливість самостійного життя після випуску з сиротинців.

Учасники балю Товариства допомоги Україні в Лос-Анджелесі.

Тиха ліцитація стала спеціяльною програмою балю для збирання фондів.

Особливо привабила учасників куховарська книжка „Українська їжа та народні традиції“, подарована Фундацією „Україна-3000“ з вітанням від Катерини Ющенко: „Від навчання сиріт до доставлення візочків, від підтримки Могилянської академії до видавництва дитячих книжок, ТДУК провадить проєкти для українських громадян. Ваші акції подають приклад як працювати для громади, і я є певна, що ви є прикладом для організацій в Україні“. К. Ющенко підкреслила корисну співпрацю міжнародної медичної програми навчання українських медиків в американській лікарні.

Голова ТДУК Люба Кеске передала ведення вечора членові Лави директорів д-рові Павлові Міцевичеві, який представив учасників стажування лікарів з України в американській лікарні, а також д-ра Віру Павлюк, яка звітувала про успіх будови дитячої лікарні в Києві і показала прозірки.

Д-р П. Міцевич і Марта Гіл представили чотирьох дебютанток та їхніх ескортів.

Перед вечерою провідник оркестри „Захід“ Маркіян Федорович виконав пісню „Боже, благослови Америку“ та славень України. Молитву провели о. Мирон Микита з Української католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці, о. Василь Савцюр з Української православної церкви св. Володимира та о. Василь Штелин з Української православної церкви св. Андрія Первозваного.

* * *

ТДУК є добродійною орґанізацією, звільненою від федерального податку – 501(c)(3). Датки можна висилати на адресу: California Association to Aid Ukraine, c/o Roman Wasylyn, 4645 Noeline Ave., Encino, CA 91436. Електронна пошта: caaukraine@gmail.com.

Іриней Прокопович

З діяльности відділу ОУА в Ню-Йорку

НЮ-ЙОРК. – Нюйоркський відділ Об’єднання українців Америки „Самопоміч“ є дуже важливим для мешканців міста осередком. Він провадить різнобічну діяльність – від Школи українознавства до програм для людей похилого віку.

Головами відділу в минулому, від 1949 року, були Григорій Лучанко, Володимир Калина, Михайло Лисогір, Олександер Гладишовський, Богдан Ластовецький, Михайло Юзенів, а останні 16 років – Наталія Дума.

Відділ має працьовиту, злагоджену управу: голова – Н. Дума, заступниця – Надія Савчук, писар – Дарія Дроздовська, скарбник – Анастасія Гірняк, імпрезовий референт – Олег Лопатинський, програмова референтка – Ірина Далесіо, пресова референтка – Олександра Юзенів, вільні члени – Юлія Копчинська, Катерина Плішак, Анна Сафян та Петро Сітник. Контрольна комісія: Стефанія Косович, Ярослав Оберишин та К. Плішак. Адміністратором канцелярії є Оксана Лопатинська.

Членки Нюйоркського відділу Об’єднання українців Америки „Самопоміч“ на прогулянці до Помони.

Домівка відділу відкрита п’ять днів на тиждень. В ній працює постійно О. Лопатинська, час від часу – І. Далесіо. Вони мають повні руки праці, не тільки реєструючи нових членів відділу, а й допомагаючи людям, які приходять до „Самопомочі“ за різними порадами в справах медичного забезпечення, соціяльної допомоги, влаштування на працю, а то й з іміґраційними проблемами. Відвідують хворих і, якщо потрібно і можливо, організовують допомогу за місцем проживання хворих.

У відділі створено програму занять для людей похилого віку – членів „Самопомочі“. Щовівторка проводиться руханка для жінок, у четверги – популярне „бінґо“ (приходить до 40 осіб). Кілька разів на рік влаштовуються прогулянки автобусом в різні цікаві місця, а також до театрів. Щосереди у домівці сходиться дискусійний гурток „Бесіда“. Люди беруть участь у міському ходотоні.

І. Далесіо нав’язала контакти з міськими організаціями, які займаються старшими людьми, і час від часу запрошує до домівки доповідачів на медичні та інші теми, допомагає разом з О. Лопатинською старшим людям підтримувати свою спроможність до самодостатнього життя. Сеньйори беруть участь у семінарах.

В листопаді кожного року відділ влаштовує в Українському Народному Домі святковий обід з мистецькою програмою, з нагоди Дня Подяки. Цей обід фінансує кредитівка „Самопоміч“, обід відвідує багато людей. З нагоди Нового року чи інших свят управа влаштовує в домівці товариські зустрічі. Діє велика упорядкована бібліотека.

Важливою ділянкою відділу є фінансування, спонзорування та адміністрування суботньої Школи українознавства. Школу було засновано 6 липня 1949 року, і першим її директором був проф. Кость Кисілевський. Батьки привозять дітей не тільки з Ню-Йорку, але і з Ню-Джерзі, Конектикату.

Школа має свою бібліотеку. Цього року в школі навчається під проводом 16 вчителів і двох катехиток понад 200 учнів. Від 1986 року директоркою є Ольга Теребус-Кекіш. При школі є також світличка, якою займається 83-ий Відділ Союзу Українок Америки.

Олександра Юзенів

УКРАЇНА І СВІТ

Зустріч молоді Европи в Болгарії

СОФІЯ, Болгарія. – 27 лютого – 6 березня з ініціятиви Конференції українських молодіжних організацій (КУМО) Світового Конґресу Українців (СКУ) у містах Софія та Бансько, Болгарія, відбулася Зустріч української молоді Европи „Болгарія-2010". Організатором зустрічі, що відбулася під егідою Европейського Конґресу Українців, разом з КУМО стало молодіжне відділення „Буки" при фундації „Мати-Україна" в Болгарії.

Зустріч зібрала 30 учасників з України, Болгарії, Боснії та Герцеґовини, Вірменії, Естонії, Росії, Румунії, Сербії, Словаччини, Угорщини.

На відкритті зустрічі, яка розпочалася конференцією „Українська молодь діяспори: сьогодні і завтра", делеґатів вітали перший заступник президента СКУ Ярослава Гортяні, голова КУМО Мирослав Гочак та радник з культурних та гуманітарних питань Посольства України в Болгарії Віталій Пейчев.

Протягом восьми днів делеґати молодіжних та громадських організацій, зокрема Української скавтської організації Пласт, Спілки Української Молоді, Молодого народного руху, Спілки української молоді в Сербії, Української молоді Вірменії при Федерації українців Вірменії, Спілки молоді при Союзі українців Румунії, молодіжного відділення „Буки", Товариства української культури в Угорщині та різних українських громад з Росії та Боснії мали нагоду обмінятись інформацією про сучасний стан та діяльність українських молодіжних організацій та обговорити низку питань, що стосуються зміцнення зв'язків і співпраці, а також вироблення стратегії щодо шляхів майбутньої діяльности КУМО та розвитку українського молодіжного руху в діяспорі й Україні.

Відбувся круглий стіл з Я. Гортяні, у ході якого було порушено питання про діяльність української молоді на території Европи. Делеґати ухвалили звернення до Европейського парляменту і Міністерства закордонних справ Німеччини у питанні встановлення історичної правди про провідника Організації Українських Націоналістів Степана Бандеру.

Молодь побувала на прийнятті в Посольстві України в Болгарії, зустрілася з Послом України в Болгарії Віктором Кальником, поклала квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові та на могили відомих у Болгарії українців Михайла Драгоманова та Михайла Паращука, мала культурно-розвагову програму.

СКУ

Козацька кров тече у жилах української молоді

СОФІЯ, Болгарія. – Наприкінці лютого, коли зимова негода поступово змінювалася на весняне лагідне тепло, і сонечко, наче пелюстками троянди, торкалося облич та дарувало неповторне відчуття оновлення, казкова земля Балканського півострова приймала делеґатів Зустрічі української молоді Европи „Болгарія-2010".

Саме українськими степами у пошуках кращої долі кочували тюркські племена булгар, які у другій половині VII ст. під керівництвом Аспаруха прийшли на Балканській півострів, де з'єдналися з слов'янськими племенами і стали прабатьками сучасного болгарського населення.

Зустріч ставила за мету вперше у III тисячолітті зібрати українську молодь з різних куточків континенту. Як символ її звучав вірш:

Козацька кров тече у жилах,
Чарівна мова на вустах.
На користь Неньки-України
Хай кожен з нас будує шлях!

На зустрічі були присутні представники 10 країн Европи, які постійно проживають за кордоном, але бережуть своє коріння, традиції та мову:

Українська рідна мова
Ти одна у нас така!
І співуча, й веселкова,
Наче мамина рука!

Урочисте відкриття „Болгарії-2010" відбулося у Посольстві України в Софії, де діє українська недільна школа, відбуваються культурно-мистецькі заходи та тематичні зустрічі.

Присутніх привітав Посол Віктор Кальник, голова Европейського конґресу українців Ярослава Гортяні, голова Конференції українських молодіжних організацій Світового Конґресу Українців Мирослав Гочак, голова молодіжного відділення „Буки" в Болгарії Красімір Панковський. На завершення привітань прозвучав вірш:

Всі ми різні – від дії до слова.
Незалежне будуймо життя.
Крізь кордони єднає нас мова,
Українська свідомість й буття.

Відбулася подорож делеґатів до відомого гірськолещетарського осередку – міста Бансько. Біля засніженого підніжжя гірського масиву Пірін українська громада мала можливість не лише продовжити плідну працю, а й зайнятися спортом та перепочити.

А наступного вечора відбулася презентація громад кожної з країн-учасниць зустрічі. Усі ніби побували в Румунії, Сербії, Угорщині, Вірменії, Словаччині, Естонії, Боснії та Росії.

Історія кожної громади – це тернистий шлях до збереження своєї національної ідентичности, традицій та рідного слова. У багатьох громадах діють недільні українські школи, дитячі літні табори, публікуються україномовні видання та проводиться велика освітня та виховна робота.

Зустріч української молоді Европи у Болгарії залишила яскраві враження, приємні спогади та відчуття єдности молодого покоління українців світу. А також нові вірші, уривки з яких вміщені на цій сторінці.

д-р Дмитро Дорофеєв, поет
Луганськ

НТШ: історична україністика

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – У міському осередку Наукового товариства ім. Шевченка 10 березня відбулася XXI сесія, на якій у межах секцій „Історична україністика" та „Історія науки і техніки" було прочитано понад 20 доповідей. Доповідачі: професори, доценти, викладачі вищих навчальних закладів та загальноосвітніх шкіл, студенти Дніпропетровського Національного університету, а також аспіранти та здобувачі наукового ступеня.

18 доповідей були присвячені питанням історії України та окремим особистостям з загальної історії, решта – також з історії, але в науково-технічній царині. Це, мабуть, тому, що головою міського осередку НТШ є завідувач катедри історії України, декан історичного факультету університету, проф. Сергій Світленко.

Про Тараса Шевченка, ім'я якого стоїть на титулі НТШ, йшла мова лише у чотирьох доповідях: „Природне довкілля у творчості Тараса Шевченка" (проф. Леонід Мицик), „Постать Тараса Шевченка в суспільно-політичних працях Михайла Грушевського міжреволюційного періоду (1907-1917)" (проф. С. Світленко), „Материнство та дитинство в творчості Тараса Шевченка як соціяльно-природничий феномен" (проф. Петро Бачинський), „Постать Тараса Шевченка як консолідуючий фактор зв'язків українських народолюбців з галицькими народовцями" (студент університету Владислав Дацик).

Серед найцікавіших доповідей було глибоке дослідження теми храмового будівництва Петром Калнишевським (кандидат історичних наук Владислав Грибовський), „Сторінки землеупорядкування в Україні першої половини XX ст." (доцент Володимир Єфимов), „Слов'янське питання у програмних документах Кирило-Методіївського товариства" (студентка Анастасія Жукова), „Українці очима еміґрантів" (студентка Валерія Лавренко), „До історії досліджень з фізики високих тисків в Україні" (проф. Варфоломій Савчук). Ґрунтовну доповідь „Забуті постаті української медичної рентґенології: Надія Безчинська" (вона була розстріляна німецькими окупантами у 1942 році) представила асистентка Тетяна Кисельова.

В цілому, сесія НТШ, що відбулася у приміщенні Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара, мала неабиякий резонанс у дніпропетровських науковців та освітян.

Володимир Єфимов

ЦІКАВЕ І ПРИЄМНЕ

До святкового столу

Україна здавна славилася своєю кухнею. Її страви були відомі далеко за межами держави. Це зумовлено насамперед їх високими смаковими якостями, різноманітністю використаних продуктів та способів їх застосування.

Для української кухні характерні різні способи приготування їжі: смажіння,варіння, тушкування, запікання, пасерування.

Велику увагу в українській кулінарії приділяється смаковим якостям страв, тому використовується велика кількість прянощів: кмин, часник, хрін, м'ята, перець, чабрець, пастернак. Багато страв ароматизують свіжою зеленню кропу та петрушки.

Сучасне національне кулінарне мистецтво зберегло та збагатило давні добрі традиції.

Пропоную старовинні рецепти української кухні, які на мить повернуть вас у минуле століття.

Ольга Цибань,
учитель Смілянської школи ч. 11,
переможець міської тури
Всеукраїнського конкурсу
„Учитель року- 2010",
Черкаська область

Баба українська

Четверту частину борошна заварюють склянкою гарячого молока і розтирають, щоб не було грудочок. Коли маса зовсім охолоне, до неї додають розтерті до білого кольору жовтки, дріжджі і ставлять у тепле місце. Після того, як опара добре підніметься, кладуть сіль і решту борошна, добре вимішуючи, протягом пів години вливають розтоплене масло і знову вимішують пів години, після чого додають цукор, добре розтертий мигдаль і знову вимішують пів години. Підготовленим тістом наповнюють форму до половини, ставлять її у тепле місце і, коли тісто підійде і заповнить форму, ставлять у духовку на одну годину.

На 4 склянки борошна: склянка молока, 10 жовтків, пів склянки масла, склянка цукру, ложка мигдалю.

Медовик

Мед змішують з цукром, вершковим маслом і нагрівають до кипіння. Одержаною масою заварюють просіяне пшеничне борошно і розтирають, поки маса цілком охолоне. Тоді додають яйця, соду, корицю і гвоздику, замішують тісто і ставлять у прохолодному місці на дві доби. Після цього розкачують шаром завтошки з півпальця, кладуть на змащений лист і випікають.

На 4 склянки борошна – 400 грамів меду, 200 грамів цукру, 50 грамів вершкового масла, 5 яєць, 25 грамів соди, по пів чайної ложечки гвоздики та кориці.

Коржі з маком

З борошна, води, яєць і тлущу замішують тісто, яке розкачують і коржі завтовшки в пів сантиметра, роблять неглибокі квадратні надрізи, наколюють виделкою і випікають у духовці. Випеченим коржам дають охолонути, розламують невеличкими квадратиками по надрізах і заливають розтертим маком, розведеним перевареною водою, додаючи цукор або мед.

На 2 склянки пшеничного борошна – чайну ложку цукру, яйце, столову ложку тлущу, пів чайної ложки соди.

Для підливки: пів склянки маку, пів склянки меду або цукру, склянку води.

Мандрики з сиром

Приготовляють бездріжджове тісто: борошно просівають на тістову дошку, роблять у ньому заглиблення, в яке кладуть яйця, вершкове масло, сметану, сіль і швидко замішують тісто. Тісто кладуть на тарілку, накривають чистим рушником і виносять у холодне місце на 30-40 хвилин. Сир добре відтискують або кладуть під гніт, протирають крізь сито, додають сметану, яйця, сіль, цукор, масло і розмішують, щоб не було грудочок. Тісто, добре вимісивши, розкачують тонким шаром, вирізають кружечки, зверху кладуть підготовлений сир, защипують краї, укладають на змащений тлущем і посипаний борошном лист, змащують яйцем і випікають у духовці.

Борошна 4 склянки, сметани 200 грамів, масла 200 грамів, 3 яйця, по одній столовій ложці цукру і вершкового масла, чайну ложку солі.

Перекладенець

На просіяне борошно кладуть масло або маргарину і січуть ножем, поки не утвориться однорідна маса. Дріжджі розводять у теплому молоці, додають жовтки, добре збивають і підливають молоко до одержаної маси, не припиняючи сікти тісто. Тісто добре вимішують і ділять на п'ять частин. Кожен шматок тонко розкачують і кладуть на добре змащений лист, перекладаючи фруктовою сумішшю: порізаними на тонкі смужечки пареними сушеними абрикосами, пареними родзинками, сливами, ошпареними для пом'якшення, очищеними від кісточки і соку. Фруктовий фарш ділять на чотири рівні частини, накладають на один шар тіста і накривають другим. Так накладають всі п'ять шарів тіста і залишають для відстою. Після цього верх змащують яйцем, посипають цукром і випікають у духовці.

На 4 склянки борошна – 400 грамів масла або склянку молока, 300 грамів абрикосів, склянку родзинок.

Великодні картки з минулого

Олена Кульчицька (1877-1967). „Христос воскрес!"

У Радянському Союзі великодніх листівок не друкували. Потрапляли в УРСР вітальні листівки з-за кордону, хоч це і заборонялося. За отримання великодньої листівки з написом: „Христос воскрес, воскресне Україна" можна було потрапити за ґрати.

Саме тому мені було цікаво побачити колекцію таких листівок в черкаському музеї „Кобзаря". Тут є святкові листівки, які можна назвати агітацією за об'єднання українських земель. У 1904 році львівський видавець Д. Грунда випустив листівку з написом „Веселих сьвят" (так за тодішнім правописом). На ній – осяяні сходом сонця, обплетені гілками лавра портрети Івана Котляревського, Тараса Шевченка, Маркіяна Шашкевича. Під портретами – полумисок з писанками. Художник Євген Турбацький пов'язував спільність української літератури різних областей з віковічним прагненням до єдності України.

Цій же ідеї підпорядкована робота художника Олександра Островського, яка стала сюжетом ще однієї листівки, що зберігається в музеї. Тут також портрети зачинателів української літератури І. Котляревського, Т. Шевченка, М. Шашкевича. Портрети обрамлені українським візерунком, увінчані гілками лавра. Внизу напис: „Христос воскрес, воскресне Україна" (видавництво „Сокільський базар" у Києві).

Побут українців західних областей добре знав художник Ярослав Пстряк. Особливо вдавалися йому образи жінок у традиційному одязі. Його картина „Ангел сповіщає жінкам про воскресіння Христа" та ще кілька інших стали сюжетом для великодніх листівок з написом: „Христос воскрес!".

З розвитком фотографії з'явилися листівки з видами міст, історичних пам'яток. Фотограф і видавець Денис Марков видав у першому десятиріччі XX ст. листівку „З Великоднем!", на якій зображено портрет Т. Шевченка і первісний вигляд його могили.

У 1904 році в Коломиї видавець Яків Оренштайн випустив листівку за оригіналом художника Ярослава Пстрака. Зображені на ній гуцул з прапором, гетьман з булавою і кобзар, що рукою вказує на схід. На передньому пляні – гуцульський хлопчик читає „Кобзар" Т. Шевченка. Ця листівка давно стала рідкісною.

Письменниця і етнограф Олена Пчілка редаґувала журнал „Рідний край" і у 1911-1913 роках видавала листівки на сюжети художника Опанаса Сластіона. Зображені були писанки (добре зналася на них сама Олена Пчілка – Ольга Драгоманова-Косач), українки з писанками. Були великодні листівки, присвячені святкуванню Шевченківських роковин.

У київській друкарні Івана Чоколова з самого початку XX ст. стали друкувати великодні листівки. Сюжети брали з творів Івана Їжакевича, який добре знав побут України. Малюнки цього художника наприкінці XIX ст. друкувалися у популярному російськомовному журналі „Нива", який виходив у Києві. Продавали листівки – копії малюнків І. Їжакевича – у Києві в крамниці навчальних підручників і картин.

Письменник Григорій Гуцуляк започаткував у 1911 році у Львові видавництво „Русалка". Працювали над сюжетами художники Олена Кульчицька, Я. Пстрак, Теодор Гриневич та інші. Стали видавати картки серіями. Фотій Красицький (син сестри Т. Шевченка – Катерини) у 1909 році видав серію „Народні писанки. Київщина".

Після 1917 року в Україні набули поширення саморобні листівки. На стандартній листівці з квіточками домальовували чи наклеювали пасхальні атрибути – зображення писанки, свічок.

У незалежній Україні на початку 1990-их влаштовували виставки саморобних великодніх листівок. Популярні вони і у наш час. Особливо, коли виготовлені дитячими руками.

Лідія Пашкевич,
Черкаси

Великодня картка леґіону Українських Січових Стрільців.

Надзвичайна...

(Закінчення зі стор. 1)

Проф. Я. Лешко стверджує, що „ми обговорювали можливості спровадження цих унікальних історичних предметів сюди – речей, котрих люди в іншому випадку не зможуть ніде побачити“.

Показ-виставка в Ню-Йорку, яка плянується від грудня 2008 року, буде багатшою, бо включатиме більше предметів з Стокгольму, де Ю. Савчук, маючи шведську стипендію, працював і мав можливість досліджувати багато досі не розпізнаних предметів, як, наприклад, прапор гетьмана Б. Хмельницького.

Першою проблемою для Українського Музею стосовно спровадження цього показу-виставки було питання, як оплатити видатки цього амбітного почину, включно з оплатою дорогого забезпечення (страхування) цих небуденних предметів, їхнього перевезення та показу.

Тут з допомогою прийшла Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ Ню-Йорку з своєю щедрою пожертвою 75,000. дол.

Президент кредитівки та її виконуючий директор Богдан Курчак підкреслив: „Це приємний обов’язок для нас – мати можливість спровадити виставку такого важливого значення до Ню-Йорку“. Він також пояснив, що „дев’ять місяців тому розпочалися переговори з „Самопоміччю“ про оплату цього задуму. Будучи охоронцями грошей нашої громади, ми мусіли найперше зрозуміти, яким коштовним буде цей унікальний проєкт і що для цього потрібно“.

Крім того, Б. Курчак додав, що „Самопоміч“, яка вже пожертвувала понад 1 млн. дол. Українському Музеєві, включно зі значним датком на новий мистецький будинок, як і на кількa виставок, є зацікавлена у співпраці з Музеєм. „Це для нас було досить легким рішенням, – мати можливість спровадити до Музею такий значний і важливий показ-виставку. Чи не є це найкраща подяка нашим членам – уможливити спровадження до Ню-Йорку виставки предметів, яких тут ніхто не бачив і ледве чи зможе побачити знову?“.

Ключеву ролю тут також відіграла летунська лінія „АероСвіт“, яка погодилась безплатно доставити експонати до Ню-Йорку з України.

Виставка, оформлена Володимиром Тараном з Києва, включатиме такі історичні експонати, як прапори гетьманів, булави та інші реґалії, кореспонденцію і карти, релігійні об’єкти власності чи уфондовані гетьманами України.

У згаданій виставці Українського Музею буде висвітлено, як українська діяспора відзначала роковини Козацької державности, та як вшановувала її провідників. Серед експонатів будуть різні печатки, хоругви, прапори та інші пам’ятки з відзначувань роковин Гетьманської держави.

На можливі запитання читачів, чому саме такий розголос Україні та Швеції XVII і XVIII ст., куратор показу-виставки Ю. Савчук пояснює, що „в жовтні 2007 року відзначено 350-річчя підписання 1657 року Корсунської угоди, де Швеція визнала Україну „вільною, нікому не підкореною“.

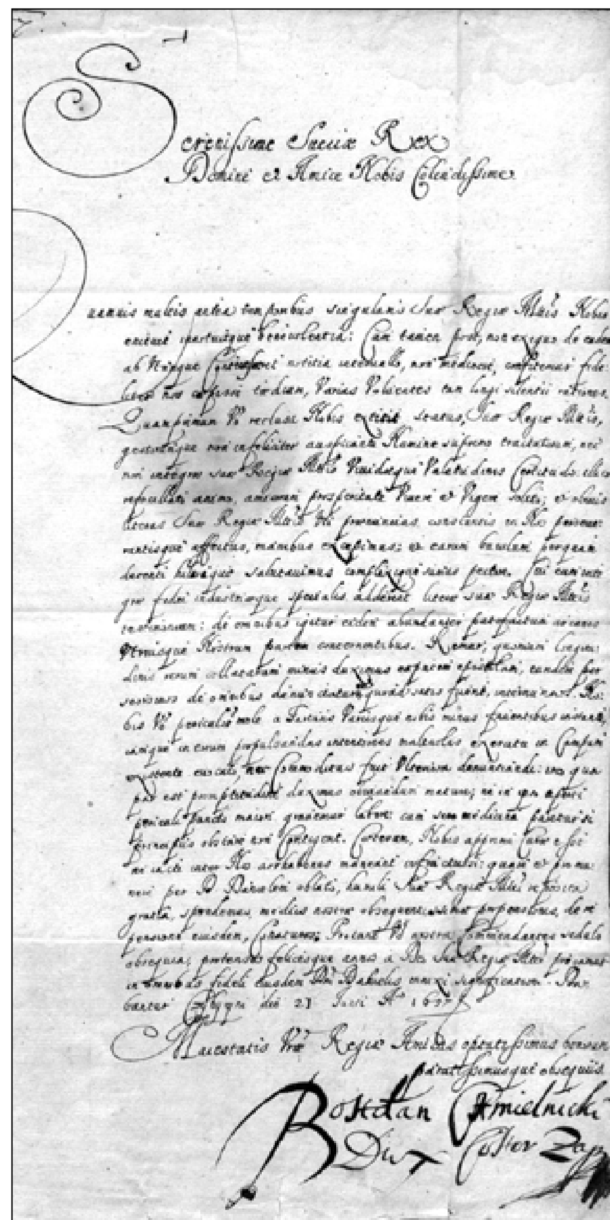
В березні 2009 року відзначено 300-річчя Угоди 1709 року, що скріпила їх військово-політичний союз і згоду Швеції не домовлятися про мир з Москвою, поки Україна не буде звільнена від Московського ярма. Він підкреслює, що ці два договори „були визначними моментами в розвитку України як модерної незалежної держави“.

А проф. Я. Лешко у своєму листі до прихильників Музею пише: „Показ-виставка „Україна-Швеція: на перехресті історії“ стане живим історичним документом і доведе незаперечно американській публіці та молодшій ґенерації американців українського походження, що боротьба за збереження незалежности України вже велася гетьманом І. Мазепою та його військами 300 років тому“.

Виставка триватиме в Українському Музеї до 31 жовтня.

Переклад: ***Христина Ференцевич***

Докладний опис показу-виставки „Україна-Швеція: на перехресті історії“ куратора Юрія Савчука – на стор. 20.

Serenissime Sueciæ Rex
Domine et Amice Nobis Colendissime

Bohdan Chmielnicki
Dux

Лист гетьмана Богдана Хмельницького до шведського короля Х Густава про дружбу. 16 листопада 1656 р. Оригінал. Папір, рукопис, латинська мова. 40.1 x 31.5 см. Національний архів Швеції.

ПОСТАТІ

Білий птах безсмертної пісні

До 55-річчя Ігоря Білозора

Ігор Білозір під час перебування на Союзівці, вересень 1999 року. Фото: Ярослав Кулинич

Максим Мащенко,
Львів

24 березня Народному артистові України композиторові Ігореві Білозорові виповнилося б 55 років. Господь дарував його Україні якраз тоді, коли це було найнеобхідніше.

Серед сірізни буднів на зламі 1970-1980-их років враз спалахнула Білозорова пісня, завирувала його „Ватра”, увібравши в себе саму сутність українську.

Ті, кому пощастило близько знати І. Білозора як митця і як людину, приятелювати, співпрацювати з ним, – багаті люди. До кінця днів своїх вони грітимуться щедрим теплом його великої душі. Він жив так, як писав, а писав так, як жив.

У 1980-ті побутував жарт: не тільки радіо чи телевізор, а й праску ввімкнеш - навіть з неї звучить „Пшеничне перевесло”. Хоча й тепер не всі знають, що доробок маестра становлять не лише десятки суперпопулярних пісень та обробок народних мелодій, є в ньому і ще незаспівані пісні, музика до низки вистав Львівського національного театру імені Марії Заньковецької, чимало інструментальної музики, до якої композитор усе частіше звертався в останні роки життя.

І. Білозір завжди пам’ятав, що „Ватра” існувала і до того, як її у червні 1979 року очолив він, але ніхто не заперечуватиме, що саме під Білозоровою орудою ансамбль сягнув найвищих злетів. Багато відомих нині митців саме І. Білозора вважають своїм духовним патроном і наставником, хоча ніколи не працювали у „Ватрі”, але виховувалися на його творчості, завжди отримували від нього щиру підтримку і дружню пораду, – Руслана, „Піккардійська терція”, а співачка Людмила Москаль саме з написаною для неї І. Білозором піснею „Все мине” здобула 2000 року Ґран-прі фестивалю „Пісенний вернісаж”. На початку 1990-их років він створив і очолив музично-мистецький центр „Ватра”, який, як і його ансамбль, теж став кузнею молодих талантів.

І. Білозір, як мало хто, вмів радіти за інших, за їхні успіхи, лавреатські титули і почесні звання, ніколи не женучись за ними сам. Більше радів, коли не отримував подарунків, а робив їх.

Вже будучи відомим композитором, Заслуженим артистом, купив собі авто – старенького жовтого „Опеля”. Але до автомобілізму не надавався. Найдовший його маршрут за кермом власного авта – зо два десятки метрів вулицею Фредра, де мешкав останнє своє десятиліття. Після чого зупинив „Опель”, сплеснув руках

(Закінчення на стор. 19)

Патріярх українського танцю

До 125-річчя від народження Василя Авраменка

Василь Авраменко (справа) з президентом Українського Народного Союзу Йосипом Лисогором (фото 1979 року).

Анатолій Житкевич,
Торонто

Василь Авраменко народився 22 березня 1885 року в селі Стеблів, Канівського району Київської области. З ранніх років наймитував, пасучи, як він жартував, спочатку курей і гусей, і допасся аж до коней. Три його старших брати жили у Владивостоці. Зібрався туди й він. Там закінчив гімназію і два роки відслужив у царському війську, де отримав перше поранення. 1917 року, повернувшись до Києва, захопився театром. Це сталося після того, як побував на виставі „Наталка-Полтавка“ у театрі Миколи Садовського. Невдовзі В. Авраменко став членом трупи цього ж таки театру. Та саме в цей час Україну захопила хвиля національно-визвольного руху, і він вступив до війська Української Народної Республіки, де дослужився до звання старшини.

Та навіть у війську, як тільки знаходився вільний час, збирав вояків до кола і пускався в танок. У нього був вроджений хист хореографа. Все це йому давалося легко, не вимагало великих зусиль, звеселяло серце й душу. Недаремно ж, значно пізніше, він писав: „Танок – то мова, то мова, то могуча мова, якою вимовляємо свою душу“.

Та оскільки його було поранено вдруге, сам отаман Симон Петлюра, який знав В. Авраменка ще з Петербурґу, видав наказ звільнити його від військової служби, мотивуючи це тим, що в танцювальному мистецтві він принесе більшу користь.

Після розформування війська УНР у Польщі, що сталося 1920 року, В. Авраменко деякий час перебував у польському полоні, а після звільнення став шукати праці в Варшаві. Звернувся за допомогою до оперного співака Михайла Голинського. Їх зустріч була настільки цікавою, що славетний співак занотував її у своїх спогадах: „Одного дня до мене завітав Авраменко. Застукавши заголосно в двері, він ввійшов у довгому плащі, чоботях, шароварах, вишиваній сорочці, сивій „Тарасовій“ шапці, з топірцем у руці й повною течкою під пахвою: для Варшави явище не буденне, ориґінальне. Побачивши його так раптово, я відчув, як на мене війнуло чимось рідним, а він, не давши мені його привітати, відразу почав представлятися: „Я – Василь Авраменко, балетмайстер, приїхав просто з табору полонених, хочу знайти відповідну працю у Варшаві – десь у театрі, в кабареті. Для мене було б найкраще потрапити до балету в опері“. ...Авраменко скинув плащ, відложив шапку, взяв топірець у праву руку й підніс, наче меч догори, й зі словами: „Оце козацький бойовий танець із шаблею“, – вихором про-

(Закінчення на стор. 19)

І зброя, і перо патріота

До 100-річчя Марка Боєслава

Марко Боєслав (Михайло Дяченко)
Фото: Прес-служба СБУ

Ярослав Стех,
Торонто

Поет-патріот, якому судилося тримати в одній руці перо, а в другій – автомат, Марко Боєслав (літературне псевдо Михайла Дяченка), народився 25 березня 1910 року в селі Боднарів Калуського району на Івано-Франківщині. Був четвертою і останньою дитиною в селянській сім’ї Василя та Марії Дяченків.

Коли хлопчикові виповнилося заледве два рочки, померла мати, а в десятирічному віці він залишився круглим сиротою. Батьків хлопцеві замінив старший брат Микола – колишній учасник визвольних змагань 1917-1921 років, відтак слухач Української сільськогосподарської академії у Подєбрадах, поблизу Праги. Завдяки йому М. Дяченко закінчив українську гімназію у Станиславі (тепер Івано-Франківськ). Брав активну участь у літературних вечорах, став активістом Пласту. Усе своє життя Марко Боєслав з вдячністю згадував братову опіку й присвятив йому вірш „Спомин“, що увійшов до поетичної збірки „В хоробру путь“ (1947).

По закінченню Станиславівської гімназії в 1930 році М. Дяченко вступив на правничий факультет Львівського університету, тоді ж став членом Організації Українських Націоналістів, потрапив під нагляд польської поліції. У тому ж у часі видав свої поетичні збірки „Іскри“ (1936), „Юні дні“ (1938), „Село“ (1939).

17 червня 1937 року М. Дяченка заарештували, навесні 1939 року арештували вдруге. Перед вступом радянських військ до Станіслава 18 вересня 1939 року М. Дяченко втік з залишеної поляками тюрми. Від вересня 1939 року по листопад 1941 року перебував на Холмщині. Деякий час займався вчительством, у селі Волосковоля заснував драматичний гурток і поставив п’єсу „Невольник“. Тоді ж познайомився із Марією Савчук, з якою одружився 23 листопада 1941 року.

Через багато років М. Савчук-Дяченко писала у своїх спогадах: „Його інтеліґентність, освіченість і гарне виховання притягали до себе сільську молодь, а особливо нас, дівчат. Михайло мав добру душу і веселу вдачу“. На Холмщині він написав збірку поезій „Вони прийдуть“, що вийшла друком 1941 року у видавництві „Пробоєм“ у Празі.

Під час німецької окупації (1941-1944) поет перебував у рідному селі Боднарові, куди переїхав з сім’єю після одруження. Невеличкою збірочкою поезій „За волю“ (1945) розпочинається підпільна творчість М. Дяченка, який відтоді став відомим під псевдом „Марко Боєслав“.

На довгих сім років М. Дяченко–став речником збройної боротьби УПА. На початку 1945 року поет працював у відділі пропаґанди

(Закінчення на стор. 19)

Білий птах...

(Закінчення зі стор. 18)

ми і вигукнув: „Усе! Приїхали! Це не для мене!". Коли їздив до мами у Радехів, просив сісти за кермо когось з друзів.

Любив і шанував товариство друзів. Любив приймати вдома гостей і частувати власноруч приготованими стравами. З однієї з поїздок у Канаду привіз скриньку фірмового рибальського причандалля. Але не стільки для себе (бо не був затятим рибалкою), скільки для роздаровування друзям, які зналися на цьому. А ще для того, аби був привід піти на річку чи озеро з друзями.

Було у нього щось від Олександра Довженка, від Максима Рильського – оте невловиме байдужому окові відчуття прекрасного. Непростої для І. Білозора осені 1990 року ми разом поїхали у Карпати – зірвалися раптом, несподівано для самих себе. Я був заворожений тим, як він тішився зустріччю з горами. Я розумів, що в ті хвилини в його душі народжувалася пісня.

Він справді міг написати блискучу пісню на одному подиході. Наприкінці грудня 1990 року „Ватра" відлітала на гастролі в Канаду – ще через Москву. На летовищі „Шереметьєво-2" виявилося, що тим же летом прямує за океан Михайло Ткач – знаний поет, лавреат Шевченківської нагороди, автор „Марічки", „Ясенів" і ще цілої низки прекрасних пісень. Вони з І. Білозором зналися й раніше, але 10 годин лету їм вистачило, щоб у сальоні літака без музичного інструмента написати пісню „Від Бога", яку вже наступного дня „Ватра" записувала в Канаді на студії.

Від отриманих 8 травня 2000 року травм, які виявилися несумісними з життям, 28 травня І. Білозора не стало. Негідників-українофобів, які жорстоко побили композитора, знайшли й судили.

„Я посилаю лист до Ігоря Білозора, – писала у день його похорону 30 травня 2000 року Руслана Лижичко, та, якій він, тоді ще маленькій дівчинці, пророкував, що стане справжньою зіркою. – Я не вірю в смерть. Ти зробив надто багато, щоб Тебе не стало. Я повернулася до Львова і хотіла Тебе провідати, але було пізно. Одного разу Ти відстояв мене і моє ім'я, тим самим дав мені дорогу у Світ Музики. Якби я була поруч у той страшний вечір, я б теж Тебе відстояла. Я знаю, що цей лист Ти обов'язково прочитаєш, тому кажу: „Не тільки "Світлицю", а й всі твої чудові пісні я обов'язково заспіваю, і пропоную Оксані Білозір створити концерт у Твою пам'ять... Ми Тебе ніколи не забудемо!".

На сороковини від його смерти такий концерт, одними з найпалкіших організаторів якого була Руслана та її чоловік і продюсер Олександер Ксенофонтов, відбувся у Львові на стадіоні „Україна". Він тривав понад шість годин, закінчившись за північ. Коли на сцену готувалися вийти завершальні виконавці, над смарагдовим полем у сяйві прожекторів раптом з'явився великий білий птах. Він усе кружляв під звуки Білозорових пісень, то здіймався, то падав мало не на траву.

Тисячі людей не вірили своїм очам. А потім так само птах несподівано зник у темному небі...

Патріярх ...

(Закінчення зі стор. 18)

нісся по моїй широкій акустичній кімнаті. Я аж остовпів: Авраменко підстрибує під стелю, а злітаючи, креше топірцем по підлозі...". І як добре зробив тоді співак, що порадив хореографові їхати й шукати себе в Україні, в Галичині. Хто-зна, у який бік пролягла б стежка хореографа, як би не та порада.

Повернувшись в Україну, В. Авраменко організував у Калуші, Львові і Тернополі, а пізніше – на Волині й Холмщині школи хореографії, де вперше в історії мистецтва танцю ставив український бойовий гопак, а також танці „Козачок", "Чумак", „Великодні гаївки", „Гречаники", „Коломийка", „Величальна Україні" та ін.

1924 року, зацькований польською охранкою, В. Авраменко залишає Україну і пробує знайти себе в Чехії та Німеччині, а наприкінці 1925 року еміґрує до Канади, де в Торонто береться за створення хореографічної школи. Невдовзі кількість її вихованців сягала за 200 осіб.

З'явилися такі ж школи і в інших містах Канади та США. А найбільшою з них була його школа у Вінніпезі – з 400 учнями. Там він створює напівпрофесійний колектив і здійснює з ним довготривале (70-денне) турне по Манітобі, Саскачевані та Альберті. Саме після цієї поїздки хореограф одружується з Павліною Гарболінською – учасницею танцювального колективу. А невдовзі в них народилася донька Оксана.

Подальші шляхи маестра пролягли до Едмонтону, де засновує школу народного танцю при інституті ім. М. Грушевського. В. Авраменко не тільки виконував обов'язки хореографа та керівника школи, а й часто виступав перед українською громадою міста як лектор, закликаючи її до відродження національних танців України.

Його все тягнуло до монументальности, а це вимагало великих затрат сил, енерґії, а також фінансів. Він брався за здійснення таких масових видовищ, за які ніхто інший взятися не міг. На Національній площі в Торонто він здійснив постановку танцю у кількості 500 осіб. 1931 року, на сцені „Метрополітен-опера" в Ню-Йорку, організував танцювальну точку, де виступало одночасно 1,000 танцюристів, а в 1932 році, під час святкування 200-ліття першого Президента США Джорджа Вашінґтона, здійснив виступ танцювальних колективів своїх шкіл перед Білим Домом, перед 50-тисячною публікою. До речі, учасником цього ж концерту був знаменитий „Український хор" під орудою Олександра Кошиця.

1936 року В. Авраменко заснував у Ню-Йорку українську фільмову компанію і в скорому часі випустив фільм „Наталка-Полтавка". Через два роки появився його фільм „Маруся" за мотивами драми „Ой, не ходи, Грицю" Михайла Старицького. Музику до нього написали О. Кошиць та Роман Придаткевич.

1937 року повернувшись до Канади, В. Авраменко заснував у Вініпезі кіностудію, з якою випустив фільми „Запорожець за Дунаєм" за участю відомих оперних артистів Марії Сокіл (Одарка), Олени Лепкової (Оксана) та Михайла Швеця (Карась) та фільм „Трагедія Карпатської України".

1945 року В. Авраменко знову повернувся до Америки, де зайнявся хореографією. У Ню-Йорку він заснував школу свого імені та опублікував розширений і доповнений (перший було видано у 1928 році) підручник „Українські національні танки, музика і стрій", який видав у Вініпезі 1946 року. До кінця життя мистець любив подорожувати. Побував у Південній Америці, Европі, Ізраїлі, Австралії й навіть у В'єтнамі, де в часи в'єтнамсько-американської війни воювало майже 200 його вихованців.

О. Кошиць, який був також і великим приятелем В. Авраменка, окреслюючи його характер і працю казав: „Мало бути балетмайстром. Треба ще й знати душу народу, його історію, його пісню, його побут. В. Авраменка все суто національне, так конденсовано національне, так сміло і гордо зроблене, що коли дивитися на нього, то по волі захоплення заставляє швидше працювати серце і почуваєш, що за плечима виростають якісь нові крила національної гордости".

В останні роки життя В. Авраменко жив в оточенні своїх афіш, фотокопій, підручників та архівів.

Помер хореограф 6 травня 1981 року. У 1995 році, згідно з заповітом, його дочка Оксана перезахоронила батькові останки в рідному Стеблеві. У Ню-Йорку до цих пір існує створений ним пам'ятний фонд, завданням якого є збереження культурної спадщини мистця.

І зброя...

(Закінчення зі стор. 18)

ОУН, редаґував підпільний часопис „Шлях Перемоги", що виходив з 1 травня 1945 року.

У 1946-1949 роках з-під пера Марка Боєслава вийшло чимало віршів на повстанську тематику, що склали збірки „Непокірні слова", „Вітчизна кличе", „Протест", „В хоробру путь", „Із днів боротьби", „Хай слава луна" та інші.

У цілому ряді творів Марко Боєслав задеклярував власні погляди на поезію і завдання поета. На його думку, справжнє мистецтво мусить єднатися з боротьбою за щастя рідного народу.

Марко Боєслав писав також новелі, оповідання, публіцистичні твори, їх друкували підпільні видання та „Шлях перемоги", „За Україну!", „На чатах", „Чорний ліс". За пропаґандистську діяльність Українська Головна Визвольна Рада нагородила поета Срібним Хрестом Заслуги. У журналі „Чорний ліс" 1948 року було вміщено нарис Марка Боєслава „Підполковник Михайло Медвідь". 8 червня 1945 року підполковник М. Медвідь, переслідуваний ворогами, обірвав своє життя пострілом у голову.

На особливу увагу заслуговує праця Марка Боєслава „За соборний моноліт", що була надрукована 1949 року. Автор підкреслював, що впродовж багатьох років в Україні говориться про соборність, але на перешкоді стоять „брак єдности і любови в українському народі".

Загинув Марко Боєслав у бою з загоном НКВД 22 лютого 1952 року в селі Дзвиняч Богородчанського району на Івано-Франківщині.

ЗБОРИ 5 ВІДДІЛУ УНС
Середа, 31 березня 2010 р.

New York, NY – Річні загальні збори 5 Відділу УНС відбудуться в середу, 31 березня 2010 р. о год. 6:30 веч. в залі УККА (2-ий поверх) 203, 2nd Ave. New York, NY 10003. На зборах буде вибраний делеґат на 37 Конвенцію УНС, яка відбудеться від 20 до 23 травня на Союзівці. Запрошуємо всіх членів 5 Відділу до участи. Свою присутність на зборах просимо зголосити до Маї Лев, тел. (703) 568-4584 або mayalew123@yahoo.com. Якщо хтось є зацікавлений бути делеґатом на 37-му Конвенцію УНС, а не зможе прийти на збори, просимо сконтактуватися з Маєю Лев.

Секретар

Україна – Швеція: на перехрестях історії XVII-XVIII ст.

Нижче вміщено докладний опис показу-виставки „Україна-Швеція: на перехресті історії“ куратора Юрія Савчука (про виставку в Українському Музеї Ню-Йорку див. на стор. 1 і 16).

Прапор з гербом гетьмана Івана Мазепи та стародубського полковника Михайла Миклашевського. 1690-1696 роки. (Шовк, шиття, малярство). Національний музей воєнної історії Швеції-Військовий музей, Державна трофейна колекція.

Державні, політичні, культурні, торговельні та підприємницькі українсько-шведські контакти мають понадтисячолітню історію. Шлях із варяг у греки, що пролягав через Київ, – був однією з найдавніших комунікаційних артерій європейської цивілізації. Найдавніша шведська свята, відома під ім’ям св. Анни, знана українцям як Інґіґерда, – була дружиною київського князя Ярослава Мудрого.

Творці виставки присвятили експозицію надзвичайно цікавому, наповненому енерґією національного державотворення, драматичному періоду українсько-шведських стосунків – XVII-XVIII ст. , який ще потребує ґрунтовного суспільного осмислення.

Нагодою для нинішнього ширшого публічного ознайомлення стали поважні ювілеї укладання українсько-шведських угод, багато в чому визначальні і для сьогоднішнього державного розвитку України. У жовтні 2007 року минуло 350 років Корсунської угоди, ближчим часом відзначатимемо 300 років воєнно-політичного союзу 1708-1709 року, що знайшов оформлення у Великобудищанському трактаті, підписаному 28 березня 1709 року.

Згадані міжнародні угоди слугували важливим дипломатичним інструментом політичної леґітимізації новоутвореної козацької держави, пошуком військових ґарантій державного утвердження самостійної України. Гетьмани Богдан Хмельницький, Іван Виговський, Іван Мазепа високо цінували політичну прихильність, вірність союзним зобов’язанням та дружні почуття північного Королівства. Українські гетьмани, за влучним висловом Івана Виговського, розглядали майбутній союз значно ширше тимчасових воєнних альянсів: бачили його як „справу про об’єднання сердець обох наших народів міцним зв’язком“.

На жаль, століття бездержавного життя України позбавили її великої частки культурної спадщини, заподіяли непоправних втрат. Тому безцінними є раритети козацької доби, які нині зберігаються у провідних шведських музеях, архівах, бібліотеках. Богдан Кентржинський, один з чільних дослідників українсько-шведських стосунків, який тривалий час жив і працював у Швеції, образно та справедливо назвав їх „шведським сезамом української старовини“.

Шведська сторона представлена унікальними пам’ятками, які належать шістьом інституціям. Серед них – козацькі клейноди (булава, прапори), листи гетьманів Б. Хмельницького, І. Виговського, Пилипа Орлика, мапи, ґравюри, дипломатичне листування. На виставці експонуватиметься полотно „Мазепа і Карл XII на Дніпрі“ пензля відомого шведського маляра XIX ст. Ґустава Седерстрьома з приватної колекції Фредрика Екмана.

З українського боку у виставці беруть участь 13 музейних, архівних та бібліотечних закладів і два приватні колекціонери: Віктор Киркевич та Валерій Скринник. Перлину української частини експозиції становить гетьманський прапор 1686-1688 років з колекції Харківського історичного музею, який спеціяльно для виставки впродовж року реставрувався у Національному музеї у Кракові.

Коштовні релiквії об’єднано у п’ять тематичних розділів. Перші чотири хронологічно охоплюють період XVII-XVIII ст. Вони знайомлять з головними віхами татарсько-шведських та українсько-шведських стосунків.

Історичну канву започатковує перший розділ „Балтійсько-Чорноморська вісь: Шведське королівство та Кримське ханство“.

Другий та третій розділи „Кроки назустріч: українсько-шведські стосунки XVII ст.“ і „Україна та Швеція у Північній війні 1700-1721 років: Воєнно-політичний виступ гетьмана Івана Мазепи за незалежність України-Гетьманщини“ – ілюструють воєнно-політичні взаємини у найбільш важливу добу історичного розвитку України – період виборювання національної свободи та державного становлення „козацької нації“.

Останній у цій частині експозиції розділ „Перша політична еміґрація . України: гетьман Пилип Орлик. Життя, віддане Вітчизні“ – своєрідний епілог. Він висвітлює шляхетну вірність взаємним зобов’язанням, дає приклад жертовного служіння обраним ідеалам.

Окремий п’ятий тематичний бльок є рефлексією карколомних подій XVII-XVIII ст. в історичній пам’яті наступних поколінь. Він оповідає про відзначення 200-, 250-, та 300-річних ювілеїв українсько-шведських угод, Полтавської битви, відображає тісні контакти та співпрацю української та шведської інтеліґенції початку XX ст. Світочі історії та літератури – Михайло Грушевський, Михайло Коцюбинський, Альфред Єнсен були будівничими культурного єднання обох народів.

На межі III тисячоліття українсько-шведські стосунки динамічно розвиваються. Швеція – шоста країна за обсягом інвестицій в українську економіку. В свою чергу, Україна активно рухається шляхом євроінтеґрації. Міцними підвалинами зближення України та Швеції слугує спільна історія. Історія, на жаль, досі маловідому сторінку якої покликана відкрити для відвідувача міжнародна виставка „Україна – Швеція: на перехрестях історії (XVII-XVIII ст.)“.

Булава, за легендою успадкована Пилипом Орликом після гетьмана Івана Мазепи. (Залізо, посріблення, золотіння; довжина 62 см). Муніципальна бібіліотека м. Лінчопінг, Швеція, Національний музей історії України, Київ.

Царські ворота з іконостасу Борисоглібського собору Чернігова. Початок XVIII ст. Майстер Пилип Якоб Дрентвет IV з Ауґсбурґу. (Срібло, позолота, литво, карбування 2660 х 1200 мм). На долішній частині воріт є герб Івана Мазепи. Національний архітектурно-історичний заповідник „Чернігів Стародавній“.

Євангеліє напрестольне. 1698 р. в окладі 1701 р., т. зв. „Євангеліє Мазепи“. (Дерево, срібло, золото, позолота, емаль з розписом по рельєфу). Національний художній музей України, Київ.

СПОРТ

Володимир Кличко переміг Еді Чемберса

Чемпіон світу з боксу за версіями „IBF", „IBO", „WBO" Володимир Кличко на стадіоні „Esprit-Arena" у Дюсельдорфі (Німеччина), що вміщує 55 тис. глядачів, 20 березня відстояв чемпіонські титули у бою з американцем Еді Чемберсом.

Українець нокавтував суперника лівим боковим ударом у 12-му равнді, за 12 секунд до завершення бою. Після падіння Е. Чемберс не міг отямитися більше хвилини.

Протягом усього бою В. Кличко перемагав суперника за точками. У другому равнді Е. Чемберс пропустив важку двійку прямих ударів і ледь не опинився у нокдавні. Після дев'ятого равнду у Е. Чемберса розірвалася права рукавиця, яку треба було замінити. Е. Чемберс, який до кінця равнду виглядав втомленим, отримав час на відпочинок. Однак, В. Кличко зумів провести кілька результативних атак та нокавтувати претендента на титул чемпіона.

В. Кличко провів блискавичний захист титулу після дуже важкої травми, складної операції та 9-місячного відновлення. Він не показав у бою проти Е. Чемберса нічого нового, що здивувало б досвідчених любителів боксу.

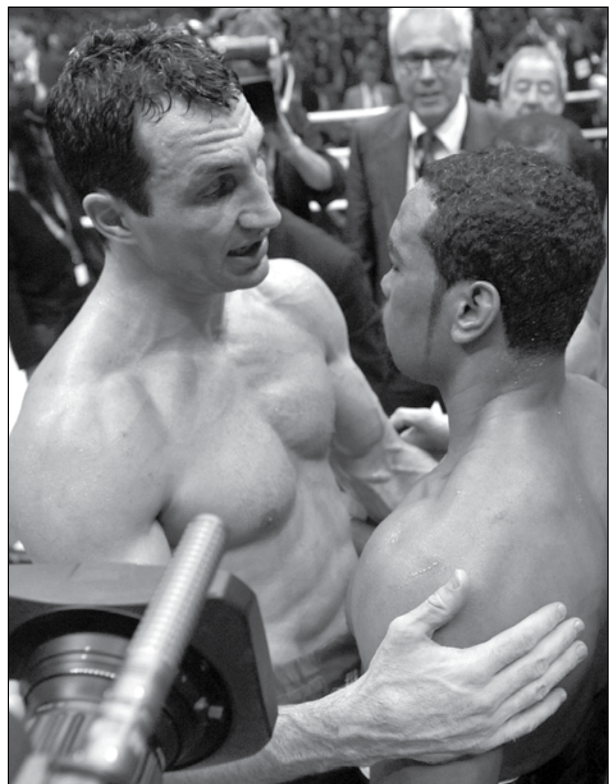
Проте така на перший погляд „простота" вкотре принесла перемогу. Е. Чамберс у першому равнді підняв В. Кличка та спробував кинути на ринґ. У другому равнді спроба вивести В. Кличка з рівноваги та примусити необачно йти вперед, вдалася. Е. Чемберс буквально кинув В. Кличка на ринґ. Той спокійно продовжував бій і практично одразу блискавично відповів.

Більше в атаці у Е. Чемберса нічого не виходило. В. Кличко відмінно контролював відстань, і удари Е. Чемберса не долітали до українського боксера. Е. Чемберс пробував зустрічати атаки В. Кличка лівими боковими ударами у передпліччя, розраховуючи на рецидив травми суперника.

Починаючи з шостого равнду американець став втрачати швидкість у русі. Це дозволило В. Кличкові проводити більше точних ударів. Після відпочинку з розірваною рукавицею швидкість повернулася, і на В. Кличка чекали дуже важкі і ризиковані дев'ять хвилин бою. Тренери Е. Чемберса чудово знали, що їх боксер програє за точками, тож давали йому вказівки активно йти в атаку, шукаючи щастя у перемозі одним ударом.

Усе вже йшло до перемоги В. Кличка за точками, але за кілька секунд до завершення бою Е. Чемберс нарвався на важкий лівий боковий удар і встати зміг тільки за півтори хвилини.

Президент України Віктор Янукович привітав В. Кличка з перемогою. „Щиро вітаю Вас з упевненою перемогою над американцем Еді Чемберсом та підтвердженням свого статусу найсильнішого боксера сучасності. Україна пишається домінуванням на міжнародній боксерській арені своїх співвітчизників. Без перебільшення, Ви – гордість нації", – сказано у вітанні. *(„Чемпіон", Прес-служба Президента України)*

Чемпіон світу з боксу в супервражкій вазі, український боксер Володимир Кличко (ліворуч) і боксер із США Еді Чемберс після закінчення бою за титул чемпіона світу за версіями „WBO", „IBF" та „IBO" в Дюсельдорфі (Німеччина) 20 березня.
Фото: УНІАН

Україна на X зимових Паралімпійських іграх у Ванкувері

ВАНКУВЕР, Канада.– Національна команда України посіла на X зимових Паралімпійських іграх третє місце у загальнокомандному заліку нагород. На цій сторінці вміщено продовження щоденника Паралімпіяди, розпочатого в попередньому числі „Свободи".

17 березня команді України у змаганнях з біятлону вдалось виборoти п'ять медалей, серед яких одна золота, дві срібні та дві бронзові. Першою нагородою стало срібло Олени Юрковської – лише один невлучний постріл відділив її від золота. Вона має вже повний комплект нагород.

Григорій Вовчинський теж виборов срібло, і теж від золота його відділив один невдалий постріл. До повного комплекту Юлї Батенковій не вистачає того ж золота – вона виборола бронзову нагороду, а її подруга Олександра Кононова – дебютантка X зимових Паралімпійських ігор здійснила свою мрію – здобула золото.

Віталій Лук'яненко, незважаючи на те, що під час його старту пішов сніг, здобув бронзову медалю (знову єдиний невлучний постріл).

18 березня відбулися лещетарські перегони: на 10 кілометрів (клясичний стиль), стоячи, для чоловіків з ураженнями опорно-рухового апарату; на 5 кілометрів для чоловіків з вадами зору; на 5 кілометрів, стоячи, для жінок з ураженнями опорно-рухового апарату, на 5 кілометрів, сидячи, для жінок з ураженням опорно-рухового апарату, на 10 кілометрів, сидячи, для чоловіків.

Паралімпійці вибороли для усієї команди повний комплект нагород – золото, срібло та бронзу. У дівчаток на відстані 5 кілометрів О. Кононова здобула золото, а Ю. Батенкова – срібло.

Г. Вовчинський став третім у перегонах на відстані на віддалі 10 кілометрів – лише 2 секунди відділили його від другого місця у змаганнях. По полудні сонце нагріло трасу і сніг став важким на липким. Це не сприяло дівчатам – О. Юрковська стала четвертою, Людмила Павленко – п'ятою. Наступного дня команда України не мала змагань.

Українські паралімпійці прощаються з Канадою. Фото: НКСІУ

20 березня паралімпійці йшли на естафетні перегони трасу з найкращими сподіваннями. Лише за декілька хвилин до старту стало відомо, що у естафеті дівчат стартуватимуть О. Юрковська, Ю. Батенкова та О. Кононова. Склад – надзвичайно сильний. І вони здобули срібло з різницею від переможця у 19.5 секунди. Першою стала команда Росії, третє місце – у дівчат з Білорусі.

У чоловічій трійці виступили Юрій Костюк, Г. Вовчинський та В. Лук'яненко. Вислід – срібло з різницею від переможця у 21.9 секунди. Першою знову стала команда Росії, третьою – команда Норвегії.

Нагороди переможцям за дорученням Міжнародного паралімпійського комітету вручав президент Національного паралімпійського комітету України Валерій Сушкевич.

21 березня дівчатам вдалось подолати негоду (холодний поривчастий вітер з невпинним дощем). У спринті золоту медалю здобула О. Кононова, срібну – О. Юрковська. Так вдалося на завершення Ігор поставити яскраву золоту крапку та виконати гимн України в Олімпійському парку, де проходили основні змагання з лещетарських перегонів та біятлону.

Відбулася урочиста церемонія закриття X зимових Паралімпійських ігор. Наступні, XI зимові Паралімпійські ігри відбудуться у Сочі (Росія). Символічно, що саме перед церемонією закриття Ігор нагородження завершувалась золотою медалею для українців і саме представник Оргкомітету Сочі-2014 вручав її О. Кононовій.

Українська команда разом із паралімпійцями Канади поділила третю світову позицію за кількістю нагород: 19 медалей, серед яких п'ять золотих, вісім срібних та шість бронзових. Перше місце посіла Росія, друге – Німеччина.

Прес-служба НКСІУ

Зустріч українських паралімпійців з Послом України в Канаді Ігорем Осташем (другий зліва). Поруч з ним – президент Національного паралімпійського комітету України Валерій Сушкевич. *Фото: НКСІУ*

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ" і THE UKRAINIAN WEEKLY та УПРАВА СОЮЗІВКИ

— с к л а д а ю т ь —

ЧЛЕНАМ ГОЛОВНОГО УРЯДУ, ГОЛОВАМ ОКРУГ, СЕКРЕТАРЯМ ВІДДІЛІВ та ЇХНІМ УПРАВАМ,
ВСІМ НАШИМ ЧЛЕНАМ, ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, ЧИТАЧАМ і ГОСТЯМ СОЮЗІВКИ

найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

Радісних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ,
ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСОЮЗУ,
ПРАЦІВНИКАМ, УПРАВАМ ОКРУГ та ВІДДІЛІВ

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЇ з родиною

Радісних Свят Христового Воскресіння

родині, друзям, знайомим
і всім членам Головного Уряду, головам округ і секретарям відділів,
працівникам і всім членам Українського Народного Союзу

бажають

д-р ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ з дружиною МИРОСЛАВОЮ і родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

родині, приятелям
і всій українській громаді в діяспорі і Україні

бажають

МИХАЙЛО КОЗЮПА
з дружиною АННОЮ
та дітьми ТАТЯНОЮ і ДАНИЛОМ

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ,
ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСОЮЗУ,
ГОЛОВАМ ОКРУГ І СЕКРЕТАРЯМ ВІДДІЛІВ
ТА ЇХНІМ УПРАВАМ

щиро бажає

ХРИСТИНА Є. КОЗАК з родиною

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ!

НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН
ЛЮБОМИР РОМАНКІВ

в і т а є

ІЄРАРХІВ І ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ,
ГОЛОВНІ ПЛАСТОВІ ПРОВОДИ, КРАЙОВІ ПРОВОДИ,
УСІХ ПЛАСТУНОК І ПЛАСТУНІВ, РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ,
ЗНАЙОМИХ Й УВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ***ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!***

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І
ВСІМ ЧЛЕНАМ УАКРади

б а ж а ю т ь

НАТАЛКА та ІГОР ҐАВДЯКИ з родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

У Світлий День

Христового Воскресіння

найкращі побажання
Веселих і Радісних Свят

родині тут і в Україні, приятелям, пацієнтам, знайомим та всьому українському народові на Батьківщині

пересилають

д-р Любомир ВОРОХ
з сином д-ром Любославом та
донями Андреєю і Татіяною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р АРІЯДНА і ОЛЕГ ГОЛИНСЬКІ
з донечками АЛЕКСОЮ і СОФІЄЮ
та синами ЮЛІЯНОМ і МАРКІЯНОМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Бажаю всім моїм друзям, приятелям, знайомим і усім українцям доброї волі, які проживають в Україні і поза її межами, радісних, здорових

Великодніх Свят

Хай з ласки Христа-Спасителя ваші серця наповняться вірою, надією і любов'ю.
Хай Великодні дзвони з'єднають нас усіх в одну велику сім'ю.

Мирослава Мирошниченко

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану

б а ж а ю т ь

ЛЮБА ЛАПИЧАК-ЛЕСЬКО
і МИХАЇЛ ЛЕСЬКО

Радісних Свят
Воскресіння Христового

Родині, Приятелям і Знайомим

б а ж а ю т ь

АННА і СТЕФАН МАКУХИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р ЮРІЙ і ХРИСТЯ ДЕМИДОВИЧ
з сином д-ром АНДРІЄМ і донею ЛЕСЕЮ

Радісних Свят
Воскресіння
Христового

Рідні, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим

б а ж а ю т ь

д-р ОСТАП і ВІРА ТЕРШАКІВЦІ
з родиною.

РАДІСНИХ І
ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

щиро бажають

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

ОКСАНА КУЗЬМАК,
доня РОКСОЛЯНА, АДРІЯН,
АРІЯНА і БОГДАНЧИК ЗАЯЦІ

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ДОРОГИМ ГОСТЯМ РЕСТОРАНУ

— б а ж а ю т ь —

ЕВСТАХІЙ і ХРИСТИНА РАВРИШ
з родиною

власники
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-6455

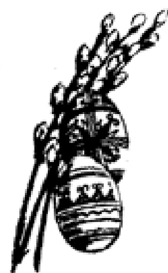
5-ий КУРІНЬ УПС і 23-ій КУРІНЬ УСП

З нагоди

Світлого Празника Воскресіння Христового

в і т а є

Блаженнішого Патріярха, Верховного Архиєпископа та Митрополита Києво-Галицького Української Греко-Католицької Церкви, КАРДИНАЛА ЛЮБОМИРА ГУЗАРА, о. Ректора Андрія Чировського, о. Лева Ґолдейда, члена Курії ЧСВВ, о. Івана Хміля в Україні та всю Братію славного Загону „Червона Калина" з їхніми Родинами, в діяспорі та в Україні.

Вітаємо Шановних Дружин і Родини
наших покійних Братчиків
нашим традиційним „Христос Воскрес"
та бажаємо всім кріпкого здоров'я,
радости і всіх Божих ласк.

Рівно ж вітаємо Начального Пластуна,
пл. сен. Любомира Романкова
та весь Пластовий Провід!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Генеральна Старшина
Пластового Загону „Червона Калина"

ПЛАСТ – УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ В США

З радісним святом Великодня Крайова Пластова Старшина в Америці
вітає
весь український народ на рідних землях і в діяспорі,
Ієрархів українських церков і духовенство
Український уряд
Начального Пластуна
Проводи Головної Пластової Ради і Головної Булави
Крайову Пластову Старшину в усіх країнах, де існує Пласт,
рівно ж вітаємо усіх пластунів розкинених по світі.

Бажаємо Вам щастя і радості, віри і благополуччя!

Нехай чудесне свято Великодня принесе любов та світло
у Вашу родину, щирість та добро у взаємини!

Нехай Боже благословення буде запорукою миру на нашій землі,
здійснення найзаповітніших сподівань!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА США

Веселих Свят Воскресіння Христового

бажають

оо. Василіяни церкви Св. Юра у Ню-Йорку і
Комітет Фестивалю Церкви св. Юра у Ню-Йорку

та запрошують на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ 2010

У програмі:

• смачні українські страви • танці • музика
• мистецькі вироби та багато більше

п'ятниця, 14 травня – від год. 4 по пол. до 11 год. веч.
субота, 15 травня – від год. 11 ранку до 11 год. веч.
неділя, 16 травня – від год. 1 до 11 веч.

30 East 7th Street
New York, NY 10003
(212) 674-1615

Фестиваль спонзорований
Українською Католицькою Церквою св. Юра
в Ню-Йорку.

З нагоди Христового Воскресіння

Екзекутива та Рада Директорів
Злученого Українського Американського
Допомогового Комітету

шле щирий привіт і святочні побажання Ієрархам і духовенству Українських Церков, нашим добродіям і жертводавцям, членам ЗУАДК-у і всім нашим братам і сестрам по цілому світі. Нехай Всемогучий Господь обдарує всіх щедрими ласками.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Екзекутива ЗУАДК-у
United Ukrainian American Relief Committee, Inc.

1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
Tel. 215-728-1630 * Fax. 215-728-1631
e-mail: uuarc@verizon.net * web site: www.uuarc.org

ШКІЛЬНА РАДА при УККА

бажає

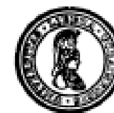
всій українській громаді

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Просимо не забувати про потреби
українського шкільництва.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

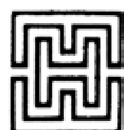
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят Воскресіння Христового
бажає
Ректорові, Сенатові, Професорам, студентам УВУ,
Меценатам, Добродіям та Жертводавцям на Фундацію
Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков,
Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому
Українському Народові у Вільній Україні і на чужині.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
Ukrainian Free University Foundation, Inc.

136 2nd Ave., New York, NY 10003
Mailing Address:
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276
Tel.: (212) 353-3029 Fax: (212) 260-5408

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

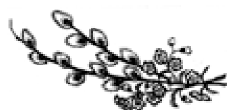
вітає зі святом

ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО

та бажає

своїм членам і всій українській громаді
Північної Америки, України і світу
духовного скріплення і Божих благ.

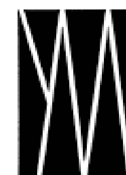
НТШ-А щиро вдячне громаді за досьогоднішню підтримку
наших видавничих та інших наукових проєктів
на терені Америки й України.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят Воскресіння Христового
бажає своїм членам, жертводавцям, землякам
в Україні й поза Україною

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

222 East 6th Street, New York, NY 10003
Tel.: (212) 228-0110 Fax: (212) 228-1917
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Web site: www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

вітає щирим

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО
УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ,
УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ
УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ
ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

2 East 79th Street, New York, NY 10075

(212) 288-8660

З Воскресінням Христовим
вітаємо
весь український народ в Україні і діяспорі,
всіх наших членів та прихильників
і бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

142 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 505-1765 •Fax: (212) 475-8161

З радісними святами Воскресіння Христового

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

щиро вітає

Ієрархів Українських Церков, Провід Світового Конґресу Українців, управи наших складових організацій, управи і членство відділів УККА та весь український нарід на рідних землях і в діяспорі. Всім Вам бажаємо радісних Свят Воскресіння Христового!

Христос Воскрес! ***Воістину Воскрес!***

Ukrainian Congress Committee of America
203 Second Avenue
New York, NY 10003

Ukrainian National Information Service
311 Massachusetts Avenue, NE
Washington, DC 20002

Христос Воскрес!

Зі Світлим Празником

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

щиросердечно вітаємо

Вельмишановних професорів,
колишніх учнів гімназій
та усіх мешканців таборів

Байройт, Берхтесґаден, Карльсфельд, Ляндсгут, Реґенсбурґ

Рівночасно повідомляємо всіх, що слідуючий

ЗЇЗД БАЙРОЙТЦІВ

відбудеться спільно з другими гімназіями

**13 - 15 вересня 2010 р.
на Союзівці**

Щиро вітаємо

з ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ

*і повідомляємо **КОЛИШНІХ УЧНІВ,** що*

**22-ий З'ЇЗД
ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ
з нагоди 65-ліття заснування гімназії**

відбудеться 10, 11 і 12 вересня 2010 року

на СОЮЗІВЦІ

До наших святкувань щиро запрошуємо
колишніх учнів з родинами та усіх зальцбуржан.

КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

***Дирекція Головної Управи
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ
В АМЕРИЦІ „Самопоміч"***

з нагоди радісного празника

*ХРИСТОВОГО
ВОСКРЕСІННЯ*

в і т а є

ВІДДІЛИ ТА ЧЛЕНІВ

і пересилає найсердечніші побажання

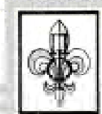
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

УПРАВА

Plast Foundation, Inc.
144 SECOND AVE, NEW YORK, N.Y. 10003

З нагоди

***СВІТЛОГО ПРАЗНИКА
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО***

щиро вітає
*СВОЇХ ЧЛЕНІВ, УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ, а зокрема
НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА, ПЛАСТОВІ ПРОВОДИ,
УПРАВУ ПЛАСТ-ПРИЯТУ, ВСІХ ФУНДАТОРІВ,
ДОБРОДІЇВ та ЖЕРТВОДАВЦІВ.*

*Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!*

**ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ
ФУНДАЦІЇ В НЮ-ЙОРКУ**

Щиро вітаємо українську громаду
з Великим Днем Світлого Христового
Воскресіння!

Зичимо щастя кожній родині, міцного здоров'я,
добробуту, творчої наснаги в усіх справах
в ім'я розквіту
нашої Батьківщини - суверенної України!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Дирекція
Українського Освітньо-Культурного Центру
2009-2010 рр.

Ukrainian Educational and Cultural Center
700 Cedar Road ~ Jenkintown, PA 19046
215.663.1166 ~ www.ueccphila.org

З нагоди радісних свят

Воскресіння Христового

вітаємо український народ на Рідних Землях та в діяспорі,
Ієрархів Українських Церков та проводи
українських організацій і установ.

Сердечні поздоровлення шлемо
проводові та складовим організаціям
Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань,
Управам Відділів та всьому членству
Організації Оборони Лемківщини в Америці.

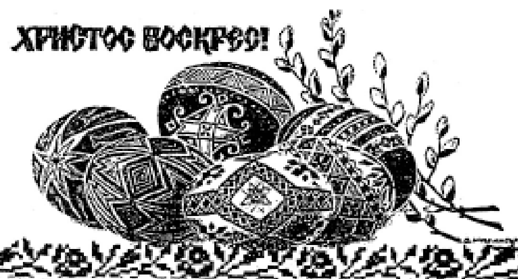
КРАЙОВА УПРАВА
ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
В АМЕРИЦІ

Рівночасно запрошуємо всіх на

10-ту ЛЕМКІВСЬКУ ВАТРУ,

яка відбудеться

3 і 4 липня 2010 р.
на оселі СУМ в Елленвіл, Н.Й.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Манор Коледж бажає
Благословенних Великодних Свят!

700 Fox Chase Rd. Jenkintown, Pa. 19046
(215) 885-2360
www.manor.edu

ЗАПРОШУЄМО НА СВЯТКОВІ БОГОСЛУЖІННЯ

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. АРХІСТРАТИГА МИХАЇЛА

о. Роман Пітула, парох

1700 Brooks Boulevard
Hillsborough, New Jersey 08844
Тел. до канцелярії: 908.526.9195 Факс: 908.725.2370
Тел. до о. пароха: 908.725.5089
E-mail: stmichaelucc@yahoo.com
Website: www.stmichaelukrcathchurch.org
Великий Четвер, 1 квітня:
7:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
3:00 по пол. — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
8:00 веч. — Єрусалимська Утреня
Велика Субота, 3 квітня:
5:00 по пол. — Свячення Пасок
9:00 веч. — Надгробне, Обхід і Воскресна Утреня і Служба Божа
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
10:30 рано — Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

о. Роман Пітула, парох

80 Livingston Avenue
New Brunswick, New Jersey 08901
Тел. До канцелярії: 732.246.1516; Тел. о. пароха: 908.725.5089;
Факс: 908.725.2370
E-mail: nativitybvmucc@yahoo.com
Великий Четвер, 1 квітня:
4:30 по пол. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
12:00 по пол. — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня:
7:00 веч. — Свячення Пасок
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
6:30 рано — Надгробне, Обхід і Воскресна Утреня і Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. МИКОЛАЯ

о. Петро Зварич, парох

P.O. Box 162 — Route 46
Great Meadows, New Jersey 07838
Тел: 610.252.4266 Факс: 610.252.8533
Великий Четвер, 1 квітня:
7:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
7:00 веч. — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня:
1:00 по пол. — Свячення Пасок
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
7:30 рано — Обхід і Воскресна Утреня і Великодна Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВЯТОГО ДУХА

о. Петро Зварич, парох

315 Fourth Street
West Easton, Pennsylvania 18042-6113
Тел. до канцелярії: 610-252-4266 Факс: 610-252-8533
о. Петра Email: FatherPetro@holyghost-ukrainian-catholic.org
Parish Website: www.webmaster@holyghost-ukrainian-catholic.org
Великий Четвер, 1 квітня:
4:30 по пол — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
4:30 по пол. — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня:
3:00 по пол. — Свячення Пасок
6:00 веч. — Обхід і Воскресна Утреня і Великодна Служба Божа
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
11:00 рано — Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. МИКОЛАЯ

о. Андрій Дудькевич, парох

60 Holdsworth Court
Passaic, New Jersey 07055
Тел: 973.471.9727; Факс: 973.471.4714
Website: www.stnicholasucc.org
Великий Четвер, 1 квітня:
7:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
10:00 рано — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
7:00 веч. — Єрусалимська Утреня
Велика Субота, 3 квітня:
1-5 по пол. — Свячення Пасок
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
7:00 рано — Обхід і Воскресна Утреня
8:00 рано — Служба Божа (укр.)
10:30 рано — Служба Божа (анг.)
МАЙБУТНІ ЦЕРКОВНІ ПОДІЇ
Парафіяльний Обід (Свячене), 11 квітня, 2010 в 12:00 по пол. після Служби Божої
Парафіяльний Пікнік, в неділю 12 вересня, 2010 в 12:00 по пол. Після Св. Літургії

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

о. Йосиф Шупа, парох

Bloy Street & Liberty Avenue
Hillside, New Jersey 07205 (Union County)
Тел: 908.352-8823; Факс: 908.352.7648
Email: icukrainiancatholic@yahoo.com
Website: www.byzcath.org/ImmaculateConception
Велика П'ятниця, 2 квітня:
3:00 по пол. — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня:
4:00 веч. — Надгробне і Воскресна Утреня і Свячення Пасок
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
8:45 рано — Великодна Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА УСПІННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

о. Роман Дубицький, парох
о. диякон Павло Макар

Alta Vista Place and Meredith Street,
Perth Amboy, New Jersey 08861
Тел: 732.826.0767; Church website:
www.assumptioncatholicchurch.net
Алла Коростіл, дяк і директор парафіяльного хору
Parish School T]el: 732.826.8721 School Website:www.
assumptioncatholicschool.net
Великий Вівторок, 30 березня:
6:30 веч. — Хресна Дорога
Великий Четвер, 1 квітня:
7:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
9:00 рано — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
7:00 веч. — Єрусалимська Утреня
Велика Субота, 3 квітня:
3-5 по пол. — Сповіді
3:00 по пол. — Свячення Пасок
4:00 по пол . — Свячення Пасок
6:30 веч. — Надгробне
7:00 веч. — Воскресна Утреня (Хор БОЯН співатиме)
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
9:00 рано — Служба Божа (Хор БОЯН співатиме в укр. мові)
11:00 рано — Служба Божа (анг.)

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ПАВЛА

о. Василь Колопельник

79 Cherry Lane
Ramsey, New Jersey 07446
Тел: 845.356.1634
Email: vasylcolopelnic@yahoo.com
Велика П'ятниця, 2 квітня: (Піст без мяса і молочних страв)
10:30 рано — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня: (Піст без мяса)
5:30 веч. — Надгробне, Воскресна Утреня
Свячення Пасок
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
10:00 рано — Служба Божа (укр.)

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

о. митрофорний протопресвітер Роман Мірчук, парох

60 North Jefferson Road
Whippany, New Jersey 07981
Тел: 973.887.3616
Email: fatherroman@optonline.net
Страсна Середа, 31 березня:
7:00 веч. — Чин Маслосвяття (Помазання хворих і недужих)
Великий Четвер, 1 квітня
7:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня: (Піст без м'яса і молочних страв)
8:00 рано — Царські Часи
5:00 веч. — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня: (Піст без м'яса)
8:30 рано — Єрусалимська Утреня
1:00 по пол. — Вечірня з Літургією св. Василія Великого
4:00 по пол. — Свячення Пасок
5:30 по пол. — Свячення Пасок
8:00 веч. — Служба Божа (анг.) і Свячення Пасок
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
7:00 рано — Воскресна Утреня
8:30 рано — Служба Божа (укр.)
11:00 рано — Служба Божа (укр.)

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ПОКРОВА БОЖОЇ МАТЕРІ

о. Василь Владика, Адміністратор

719 Roosevelt Avenue
Carteret, New Jersey 07008
Тел/Факс: 732.366-2156
Велика Середа, 31 березня:
6:30 веч. — Хресна Дорога
Великий Четвер, 1 квітня:
6:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня: (Піст без мяса і молочних страв)
3:00 по пол.- Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня: (Піст без мяса)
1:00 по пол. — Сповіді й Свячення Пасок
7:00 веч. — Обхід й Воскресна Утреня
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
9:00 рано — Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВЯТИХ АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА

о. Василь Путера, парох

30 Bentley Avenue
Jersey City, New Jersey 07304
Тел: 201.432.3122 Факс: 201.432.0111
Великий Четвер, 1 квітня:
6:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
1:00 по пол.- Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
6:00 веч. — Єрусалимська Утреня
Велика Субота, 3 квітня:
1:00 по пол. — Свячення Пасок (в Народному Домі)
4:00 по пол. — Свячення Пасок (в церковній залі)
5:00 по пол. — Свячення Пасок (в церковній залі)
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
7:00 рано — Надгробне
7:15 рано — Воскресна Утреня
8:00 рано — Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА УСПІННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

о. Василь Путера, парох

30 East 25th Street, P.O. Box 260
Bayonne, New Jersey 07002
Attended by: Ss. Peter and Paul Church
30 Bentley Avenue, Jersey City, New Jersey 07304
Тел: 201.432.3122; Факс: 201.432.0111
Великий Четвер, 1 квітня:
3:30 по пол. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
3:00 по пол.- Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня:
3:00 по пол. — Свячення Пасок
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
9:50 рано — Надгробне
10:00 рано — Воскресна Утреня
10:30 рано — Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВЯЩЕНОМУЧЕНИКА ЙОСАФАТА

о. Володимир Попик, Адміністратор

1195 Deutz Avenue
Trenton, New Jersey 08611
Тел: 609.695.3771; Факс: 609.815.0232
Великий Четвер, 1 квітня:
6:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
3:00 веч. — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
Велика Субота, 3 квітня:
9:00 рано — Вечірня з Літургією св. Василія Великого
4:00 по пол. — Свячення Пасок
5:00 по пол. — Свячення Пасок
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ
7:00 рано — Надгробне, Обхід і Воскресна Утреня і Великодна Служба Божа

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО

о. Йосиф Шупа, парох

309 Grier Avenue
Elizabeth, New Jersey 07202
Тел: 908.352-8823; Факс: 908.352.7648
Email: St.VladimirChurch@verizon.net
Великий Четвер, 1 квітня:
7:00 веч. — Утреня Страстей (Читання 12 Євангелій)
Велика П'ятниця, 2 квітня:
9:00 рано — Вечірня з виложенням ПЛАЩАНИЦІ
7:00 веч. — Єрусалимська Утреня
Велика Субота, 3 квітня:
1:00-3:00 по пол. — Свячення Пасок (Паски будемо святити щопівгодини)
8:00 веч. — Надгробне і Воскресна Утреня і Служба Божа (анг.)
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
10:30 рано — Служба Божа (укр.)

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА СВЯТОГО ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

о. Леонід Малков, парох

719 Sanford Avenue
Newark, New Jersey 07106
Тел: 973.371-1356; Факс: 973.416.0085
Website: www.stjohn-nj.com
Квітна Неділя, 28 березня:
8:00 рано — Св. Літургія (анг.) Благословення лози
9:30 рано — Св. Літургія (укр.) Блгословення лози
11:30 рано — Св. Літургія
Великий Понеділок, Вівторок, Середа, 29-31 березня:
6:30 веч. — Великодні Сповіді
7:00 веч. — Св. Літургія Передосвячених Дарів
Великий Четвер, 1 квітня:
9:30 рано — Літургія св. Василія Великого з Вечірнею
7:00 веч. — Страсті Г.Н.І.Х. (Читання 12 Євангелій), Сповіді
Велика П'ятниця, 2 квітня:
10:00 рано — Вечірня з виставленням ПЛАЩАНИЦІ. Сповіді
7:00 веч. — Єрусалимська Утреня і Великодні Сповіді
Велика Субота, 3 квітня:
1:30 по пол. — Великодні Сповіді
2:00 по пол. — Літургія св. Василія Великого з Вечірнею
3:00 - 7:00 веч. — Свячення Пасок й Великодні Сповіді, Паски будемо святити щопівгодини — раз в українській мові, раз в англійській:
3:00. 4:00. 5:00, 6:00 і 7:00 в українській мові
3:30. 4:30. 5:30 і 6:30 в англійській
ВЕЛИКДЕНЬ — ПАСХА, 4 КВІТНЯ:
6:00 рано — Обхід. Воскресна Утреня і Св. Літургія (укр.) Сповідей не буде
9:00 рано — Воскресна Утреня (анг.) і Св. Літургія (анг.) Сповідей не буде
11:00 рано — Св. Літургія. Сповідей не буде
Томина Неділя,11 квітня:
8:00 рано — Св. Літургія (анг.)
9:30 рано — Св. Літургія (укр.)
11:00 рано — Свячене (Парафіяльний Обід)
(Цього дня не буде відправи 11:30 Служби Божої)

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)

в і т а є

все своє членство,
братні організації
та всю
українську громаду

з величним Святом

Христового Воскресіння

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

ОЛЕКСАНДЕР ПРОЦЮК, Голова

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ І КАНАДИ

вітає

членів і ланкових Управ УСЦАК та їхні родини,
проводи спортових і молодечих організацій,
наших друзів-спортовців в Україні, всіх щирих
прихильників українського організованого
спорту в діяспорі

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

УПРАВА УСЦАК

УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВО-ВИХОВНЕ ТОВАРИСТВО „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“

Зі Світлим Празником

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

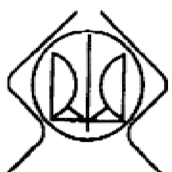
найкращі побажання

Членству Т-ва, Спортовцям усіх ланок,
Інструкторам і Опікунам спортової школи,
Проводові УСЦАК та Спортовцям в Україні

пересилає

УПРАВА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“

Ukrainian Selfreliance Michigan Federal Credit Union

Main Office: 26791 Ryan Road, Warren, Michigan 48091
(586) 756-3300 • Fax: (586) 756-4316
Toll-Free Outside Michigan: 1-877-POLTAVA (765-8282)
E-mail: cuwarren@usmfcu.org • website: www.usmfcu.org

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З Величними Святами

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

в і т а є м о

СВОЇХ ЧЛЕНІВ ТА ВСЮ
УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКУ ГРОМАДУ

ДИРЕКЦІЯ і ПРАЦІВНИКИ

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

щиро вітає

всіх членів, симпатиків та всю українську громаду

У СВІТЛИЙ ДЕНЬ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

та бажає їм

щастя, радости, здоров'я і сімейної злагоди

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

РАДА ДИРЕКТОРІВ

Головна Канцелярія:
215 Second Ave., New York, NY 10003 • **Tel.: (212) 533-2980**
Філії:
35 Main St., South Bound Brook, NJ 08880 • **Tel.: (732) 469-9085**
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008 • **Tel.: (732) 802-0480**
1678 E. 17th St., Brooklyn, NY 11229 • **Tel.: (718) 376-5057**
Toll Free: 1(866) 857-2464

Федеральна Кредитова Кооператива
СУМА в Йонкерсі, Н.Й.
разом зі своїми філіями

вітає

всіх своїх шановних членів, приятелів та українську громаду в Йонкерсі, Н.Й., Спрінґ Валі, Н.Й., Стемфорді, Кон., Ню-Гейвені, Кон. та околицях

з радісним святом
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!

Бажаємо усім доброго здоров'я, миру і спокою, успіхів у житті та праці на добро українського народу.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Члени Дирекції, комісії та працівники Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА.

SUMA (YONKERS) FEDERAL CREDIT UNION
125 CORPORATE BLVD.
YONKERS, NY 10701
914-220-4900

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION — УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Добробут для Поколінь від 1953 р. — Prosperity for Generations since 1953

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

CHRIST IS RISEN!

EASTER GREETINGS

TO ALL OUR MEMBERS AND FRIENDS FROM COAST TO COAST

MAIN OFFICE:
ROCHESTER, NY

Syracuse, NY
Albany, NY
Sacramento, CA
Boston, MA
Portland, OR

1-877-968-7828 www.rufcu.org

САМОПОМІЧ (Н.Дж.)

Федеральна Кредитова Кооператива

Вітаємо із святом Христового Воскресіння!

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700
Fax: (973) 471-4506

PASSAIC OFFICE
229 Hope Ave.
Passaic, NJ 07055
(973) 473-5965

Toll Free: 1-888-226-5853
www.bankuke.com

Cleveland Selfreliance Federal Credit Union „САМОПОМІЧ“

6108 STATE ROAD, PARMA, OHIO 44134
TEL.: (440) 884-9111 • FAX: (440) 884-1719
e-mail: csfcu@stratos.net
LORAIN (440) 277-1901 • CANTON (330) 477-4666

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“, ПАРМА, ОГАЙО

з нагоди

Світлого Христового Воскресіння

в і т а є

Український народ у вільній Україні, Ієрархію і Духовенство Українських церков, Проводи українських організацій в Україні та в діяспорі, Українську світову Кооперативну Раду та Централю Українських Кооператив Америки, всіх своїх членів і їхні родини та все українське громадянство.

БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ДИРЕКЦІЯ, КОМІТЕТИ Й ПРАЦІВНИКИ

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040* • adukr@optonline.net

• ПРАЦЯ •

Шукаємо українку для шестимісячного хлопчика без проживання. Телефонувати після 5-ої години на число:
(973) 539-0589

• НА ПРОДАЖ •

Дім близько Союзівки і українських церков – 2 спальні, 2 лазнички, ґараж, бальконі/веранда. Велика посілість. Викінчена півниця з кухнею і лазничкою.
Тел.: 561 309-5908 або 845 210-3593

• РІЗНЕ •

Здається окрема кімната для старшої людини, яка потребує опіки 4-24 години на добу. Тел.: **(732) 276-5689.**
Стефа. Jackson, NJ

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

Світлій пам'яті д-ра Тараса Новосівського

22 серпня 2009 року на 78-му році життя у Філядельфії відійшов у вічність св. п. д-р Тарас Новосівський, шанований і заслужений лікар, пластун і полковник американської армії. Він залишив у смутку дружину Орисю (з дому Мачук), синів Андрія і Марка з їхніми родинами і дальшу родину.

Похоронні відправи відбулись в Українській православній катедрі св. Володимира Великого у Філядельфії. Протопресвітер о. Франко Істочин відслужив заупокійну Службу Божу і Панахиду за спокій душі Т. Новосівського і виголосив прощальне слово.

Життєвий шлях Т. Новосівського представив його товариш д-р Василь Саляк від Українського лікарського товариства.

Т. Новосівський народився 2 вересня 1930 року в Іспасі на Буковині. Батько – д-р Іван Новосівський був суддею в Чернівцях, мати Стефанія – учителькою. В часі Другої світової війни, втікаючи від більшовиків, Т. Новосівський виїхав з батьками до Німеччини, де більшість свого молодого життя перебував у бурсах українських гімназій у Фісені, Мітенвальді і Реґенсбурзі, де здобув середню освіту.

Т. Новосівський був зразковим пластуном. В 1945 році він організував у Фісені юнацький гурток Пласту, належав до куреня „Бурлаки". У 1951 році родина Новосівських приїхала до Америки, де Т. Новосівський закінчив Колюмбійський університет і медичну школу у Гарвардському університеті в 1958 році. Він захистив три дипломи, пов'язані з медициною, і практикував у Пенсильванії, Ілиної, Ню-Джерзі, Ню-Йорку і Вірджінії. Військову службу мав у медичному корпусі від 1959 до 1988 років в ранзі полковника у США і В'єтнамі. За взірцеву службу був відзначений численними медалями і грамотами. За взірцеву лікарську працю і публікації з проблем вірусології, гепатиту і малярії теж одержав медалі.

Т. Новосівський був чесною, скромною і працьовитою людиною. Його поважали колеґи-лікарі, пластуни і українська громада. Подружжя щедро жертвувало на церковні, наукові, культурні і громадські цілі, для сиріт в Україні. Т. Новосівський був членом військових і цивільних медичних організацій, Наукового Товариства ім. Шевченка, Українських Американських Ветеранів і пластового куреня „Бурлаки".

Св. п. Тарас Новосівський

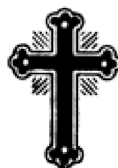
На життєвому шляху Т. Новосівський залишив глибокі сліди своєї діяльности для добра Америки і української спільноти.

Опечалена родина і українська громада віддали йому останню шану на цвинтарі св. Андрія в Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

На цвинтарі, при домовині, покритій американським прапором, стояла почесна варта вояків американської армії. Пролунав 21 прощальний постріл і звук військової труби, що грала прощальну музику. Після того члени почесної варти вручили дружині Покійного складений за військовим американським приписом прапор, яким була покрита домовина. Ця традиційна церемонія глибоко зворушила родину і всіх присутніх на похороні. Священики оо. Юрій Сівко і Мирон Миронюк провели похорон, всі присутні заспівали „Вічная пам'ять".

На поминальному обіді, що відбувся у церковній залі, були показані медалі і грамоти лікаря і вояка. У словах глибокої пошани згадав про батька найстарший син Андрій. Українська спільнота Філядельфії гідно попрощала на вічний спочинок д-ра Т. Новосівського.

Д-р Ярослав Заліпський,
Філядельфія

Ділимося сумною вісткою, що несподівано у четвер, 25 лютого 2010 р. у Філядельфії, Па., відійшла у Божу вічність наша найдорожча ДРУЖИНА і СЕСТРА

св. п.

ІРЕНА ТАВАНІ

з дому ЛЕВИЦЬКА

Народилася 14 березня 1934 р. в Підгайцях в Україні в родині відомих українських акторів Віри та Євгена Левицьких.

ПАРАСТАС був відправлений у середу, 3 березня 2010 р. о год. 11 ранку в похоронному заведенні Fletcher-Nasevich, а відтак тіло було перевезено на цвинтар Овклейн у Філядельфії, Па.

Науку в народній школі та Музичному інституті ім. М. Лисенка у Львові перервала Друга світова війна та виїзд на захід в 1944 р. Спочатку Покійна перебувала в Німеччині в таборах для біженців в Авґсбурґу (1945-47), а пізніше в Реґенсбурзі (1947-49), де вступила до гімназії, Музичного інституту, та школи для медсестер, яку провадив місцевий німецький шпиталь. Належала до Пласту, танцювальної групи і брала участь в різних спортових ділянках.

До Америки приїхала 1950 р. і в 1955 р. почала працю як медсестра в Thomas Jefferson University Hospital у Філядельфії. Належала до СУМ-у, хору „Кобзар" та виступала в театральних п'єсах. Згодом, завідувала Golden Age старечим домом, закінчила Reflexology School (1977), вчила медичних студентів кровопускання (1986-89), працювала як технік в лябораторії та організувала курси про цукрицю (1990). Належала до Phlebotomy та інших громадських організацій. Через погане здоров'я покинула роботу як supervisor-managerial Dept. в 1996 р. Довший час жила з чоловіком Робертом в Havertown, Pa.

Залишила у великому горі:
мужа – РОБЕРТА
брата – ЮРІЯ
ближчу і дальшу родину в Америці й Україні.

Вічна Її пам'ять!

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність мого найдорожчого МУЖА

св. п.

ЕВСТАХІЯ МАСНИКА

Складаю в Його пам'ять 500.00 дол.
на потреби „Українського Музею" в місті Ню-Йорк,
та рівно ж 500.00 дол.
на Український Католицький Університет в місті Львові, Україна.

Горем прибита дружина - СОНЯ МАСНИК

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Рік тому, 3-го квітня 2009 року, відійшла у вічність
св. п. Марія "Міма" Зобнів
яка загинула жертвою у трагічному масакрі в Бінґгамтоні.

Наша родина відчуває біль та прогалину відсутності Міми – коханої жінки, любої мами, милої сестри і ласкавої тети, яка так дбайливо доглядала великий круг родини та друзів. Міма втілювала саме найважніші вартості – пожертву своїм ближнім, відданість громаді та поширювання серед молоді й американського суспільства прихильність до української культури та історії.

Марія була активна членкиня парохії, вчителька українознавства, виховниця в Пласті, голова відділу Союзу Українок в Бінґгамтоні, секретар міського відділу УККА, організаторка виступів та виставок про українські традиції та спадщину і секретар 271 Відділу Українського Народного Союзу.

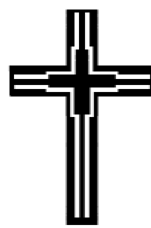
Міма нам надавала приклад до наслідування своєю відданістю, щедрістю, незламністю, лагідністю і доброзичливістю. Вона нам всім помагала і гоїла нас своїми мудрими порадами та глибоким вирозумінням.

У день її смерті світ втратив надзвичайно добру людину. Ми з сумом та тугою згадуємо її добрі вчинки в цю першу болючу річницю її смерти.

Вічна Їй память!

"Хто жінку чеснотну знайде?
Ціна її вища над перлинами.
Дайте їй з плоду рук її,
і нехай її вчинки вихваляють її при брамах."
(Приповідки 31:10, 31)

Міми пам'ять, приклад й осяги є цінні перлини для нашої родини, для Української громади і для цілого суспільства.

З глибоким смутком повідомляємо,
що в четвер, 25 лютого 2010 р.
після наглого випадку упокоїлася в Бозі

св. п.
КАРОЛИНА ПОДПІРКА

нар. 4 грудня 1923 р. в с. Опока,
коло Дрогобича, Україна.

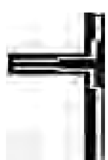
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 3 березня 2010 р. в Українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Ню-Йорк.

Похована на Locust Valley Cemetary, Locust Valley, New York.

У глибокому смутку залишилися:

сини – КАРОЛЬ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ
та синами РОМАНОМ, АДРІЯНОМ і ВІКТОРОМ
– ДЖАН з дружиною ЕЛІСОН та дочкою ЕМІЛЛІ
– РІЧАРД з дружиною САНДРОЮ та дітьми
НІКОЛ та РІЧАРД
та ближча і дальша родина в Канаді й Україні.

Вічна Її пам'ять!

Президія Середовища Української Головної Визвольної Ради

ділиться сумною вісткою з членами й українською громадою, що 5 лютого 2010 р., у Чікаґо, переставився у Божу вічність на 88 році багатотрудивого життя

св. п. Сотник УПА
Володимир Сорочак - Ворон

Народився 22 лютого 1922 р.

Командир УПА на Холмщині, що на Закерзонні. 1948 р. прийшов рейдом до Західньої Німеччини. Член Середовища УГВР.

Дружині, синові, ближчій і дальшій родині складаємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
зі смутком повідомляє членів Головного уряду, членів 216-го Відділу УНСоюзу і всю українську громаду, що 5 березня 2010 року помер секретар 216-го Відділу

СВ. П.
БОГДАН ОДЕЖИНСЬКИЙ

Богдан Одежинський віддано підтримував УНСоюз впродовж 43 років. Був делеґатом багатьох конвенцій та активно працював в різних комітетах.
Його відданість Українському Народному Союзові залишиться в пам'яті союзовців назавжди.

Екзекутивний комітет і Головний уряд УНСоюзу висловлюють щирі співчуття дружині МАРІЇ, дочкам РОСТИСЛАВІ, КСЕНІ, ОЛЕНІ і МАРІЇ з родинами

Вічна Йому пам'ять!